Poznań, dnia 31 stycznia 1931 r.

POZNAŃSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr. 5

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY: Str.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

DZIAŁ URZĘDOWY

80.
ROZPORZĄDZENIE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

z dnia 26 stycznia 1931 r.

w sprawie czynności przygotowawczych do wprowadzenia w życie przepisów rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o ewidencji i kontroli ruchu ludności (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 309).

Na podstawie przepisów § 27, punkt 8 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 16 października 1930 r. o meldunkach i księgach ludności (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 653), zarządzam co następuje:

§ 1.

W § 3 rozporządzenia wykonawczego Wojewody Poznańskiego z dnia 12 stycznia 1931 r. (Poznański Dziennik Wojewódzki Nr. 3, poz. 42) dodaje się ustęp końcowy treści następującej:

Zarządy gmin miejskich są władne w miarę potrzeby określić wielkość i kształt tabliczek, służących do numeracji mieszkań względnie lokali w sposób odmienny od formatu, ustalonego w ustępie pierwszym.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Wojewoda:
w z. (—) Dr. Typrowicz, Wicewojewoda.

81.
ROZPORZĄDZENIE POLICYJNE STAROSTY POWIATOWEGO STRZELIŃSKIEGO

z dnia 24 listopada 1930 r.

o tępieniu szczurów i myszy na terenie powiatu strzelińskiego.

Na zasadzie §§ 5 i 6 ustawy o zarządzie policyjnym z dnia 11 marca 1850 r. (Zbiór Ustaw str. 265) i § 142, ustawy o ogólnym zarządzie kraju z dnia 30 lipca 1883 r. (Zb. Ustaw str. 195) łącznie z § 11 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 stycznia 1924 r. w przedmiocie zmian w kwotach pieniężnych, określonych w przepisach karnych (Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 89) zarządzam za zgodą Wydziału Powiatowego na obszar powiatu strzelińskiego, co następuje:

§ 1.

W razie stwierdzenia większego rozmnożenia się szczurów i myszy na realnościach powiatu strzelińskiego zarządzą miejscowe władze bezpieczeństwa (Miejskie Urzędy Bezpieczeństwa i Porządku Publicznego względnie Wójtowie) tępienie tych gryzoniów przez wyłożenie trucizny lub innego środka przeciwdziałającego.

§ 2.

Do wyłożenia trucizny względnie innego środka przeciwdziałającego zobowiązani są wszyscy właściciele, zawiadowcy lub dzierżawcy nieruchomości na swój koszt. Obowiązkowi temu podlegają również objekty państwowe, samorządowe, miejskie, gminne i wojskowe.

§ 3.

Terminy i sposób tępienia gryzoniów ustalą każdorazowo miejscowe władze bezpieczeń-

stwa (Miejskie Urzędy Bezpieczeństwa i Porządku Publicznego względnie Wójtowie) i podadzą do publicznej wiadomości osobnem obwieszczeniem.

§ 4.

Niezastosowanie się do powyższych przepisów jakoteż i przepisów obwieszczeń wydanych na mocy § 3 niniejszego rozporządzenia podlega karze grzywny do 30,— zł w miejsce której w razie niemożności ściągnięcia, wstępuje odpowiednia kara aresztu.

§ 5.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Starosta Powiatowy: (—) Baranowski.

82.

OBWIESZCZENIE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

z dnia 22 stycznia 1931 r.

w przedmiocie konkursu na koncesję apteki w Bydgoszczy-Szwederowo.

Na mocy § 2 instrukcji wydanej dla Naczelnych Prezesów Rejencyjnych z dnia 31 grudnia 1825 r., okólnikowego rozporządzenia Pruskiego Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 13-go lipca 1840 r. w przedmiocie nadawania koncesji aptekarskich (Dziennik ministerjal. str. 310) oraz uzupełniających rozporządzeń ministerjalnych w tym samym przedmiocie z dnia 17-go listopada 1893 r., z dnia 2-go grudnia 1893 r., z dnia 11-go grudnia 1894 r., z dnia 4-go maja 1895 r., z dnia 30-go października 1901 r., z dnia 24 lutego 1903 r. i z dnia 3-go maja 1905 r. ogłaszam konkurs na aptekę w Bydgoszczy-Szwederowo.

Podania składać mogą wykwalifikowani aptekarze w terminie do czterech tygodni od dnia ogłoszenia niniejszego konkursu w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Stosownie do obowiązujących w sprawie koncesyj osobistych przepisów, szczególnie orędzia gabinetowego z dnia 30-go czerwca 1894 r. podkreślam, że otrzymujący koncesję na skutek niniejszego konkursu nie ma prawa do prezentowania następcy na wypadek własnej rezygnacji z tej koncesji i że w tym wypadku nastąpi ponowne rozpisanie konkursu.

Celem dokonania zgłoszenia na niniejszy konkurs należy dołączyć wszystkie świadectwa i dowody uzdolnienia przejrzysto uporządkowane z osobnym wykazem tych dowodów, a mianowicie:

1. dokładny życiorys,
2. dowód obywatelstwa polskiego,
3. oryginał aprobacji na aptekarza,
4. świadectwa czynności zawodowej, według kolejności czasowej,
5. świadectwa władzy policyjnej dobrego prowadzenia się,
6. uwierzytelniony wykaz kapitału wystarczającego na urządzenie apteki,
7. zobowiązanie, że kandydat stosować się będzie do wszystkich obowiązujących i w przyszłości wydać się mających ustaw i rozporządzeń Rzeczypospolitej Polskiej, tyczących się aptek.

Starający się o koncesję powinien oświadczyć, czy już przedtem posiadał aptekę, ewentualnie jak długo był właścicielem i jakie powody skłoniły go do wyzbycia się apteki, w końcu za jaką cenę aptekę swą sprzedał, przedkładając równocześnie urzędowo potwierdzone dokumenty kupna i sprzedaży.

Wojewoda:
w z. (—) Dr. Typrowicz, Wicewojewoda.

83.

OBWIESZCZENIE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

z dnia 14 stycznia 1931 r.

w sprawie przejęcia apteki publicznej w Margoninie.

Na zasadzie orędzia gabinetowego z dnia 5-go października 1846 roku udzieliłem aptekarzowi Piotrowi Pawłowi Ilnickiemu koncesję na przejęcie i dalsze prowadzenie apteki publicznej w Margoninie.

Wojewoda:
w z. (—) Dr. Typrowicz, Wicewojewoda.

84.

OBWIESZCZENIE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

z dnia 16 stycznia 1931 r.

w sprawie zmiany właściwości terytorjalnej P. U. P. P.

Z dniem 1 lutego rb. wydzielam powiat śmigielski z terenu działania P. U. P. P. w Poznaniu i przydzielam powiat ten równocześnie do terenu działania Ekspozytury P. U. P. P. w Lesznie.

Wojewoda:
w z. (—) Dr. Typrowicz, Wicewojewoda.

85.

OBWIESZCZENIE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

z dnia 12 stycznia 1931 r.

w sprawie zmiany granic gminy wiejskiej Wiekowo w powiecie gnieźnieńskim.

Na podstawie ust. 104 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19-go stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86) Rada Ministrów rozporządzeniem z dnia 12 grudnia 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 716) postanowiła z dniem 29 grudnia znieść gminę wiejską Lugi w powiecie gnieźnieńskim, a terytorjum jej włączyć do gminy wiejskiej Wiekowo w tymże powiecie.

Wojewoda:
w z. (—) Dr. Typrowicz, Wicewojewoda.

86.
OBWIESZCZENIE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

z dnia 12 stycznia 1931 r.

w sprawie zmiany granic gmin wiejskich Skoroszów i Stogniewice w powiecie kępińskim.

Na podstawie ust. 104 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (D. U. R. P. Nr. 11, poz. 86), Rada Ministrów rozporządzeniem z dnia 26 listopada 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 88, poz. 688) postanowiła z dniem 1 kwietnia 1931 r. włączyć grunta gminy wiejskiej Głuszyna w powiecie kępińskim do gminy wiejskiej Skoroszów w tymże powiecie; a grunta obszaru dworskiego Hennersdorf, położone w powiecie kępińskim, włączyć do gminy wiejskiej Stogniewice w tymże powiecie.

Z obszaru dworskiego Skoroszów w powiecie kępińskim wyłączyć rozparcelowaną domenę państwową o tej samej nazwie i włączyć do gminy wiejskiej Skoroszów w tymże powiecie.

Wojewoda:
w z. (—) Dr. Typrowicz, Wicewojewoda.

87.
OBWIESZCZENIE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

z dnia 12 stycznia 1931 r.

w sprawie zmiany granic gminy wiejskiej Głażewo w powiecie międzychodzkim.

Na podstawie ust. 104 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86) Rada Ministrów rozporządzeniem z dnia 12 grudnia 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 717) postanowiła z dniem 29 grudnia 1931 r. znieść obszar dworski Głażewo w powiecie międzychodzkim, a terytorjum jego włączyć do gminy wiejskiej Głażewo w tymże powiecie.

Wojewoda:
w z. (—) Dr. Typrowciz, Wicewojewoda.

88.
OBWIESZCZENIE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO POZNAŃSKIEGO

z dnia 6 stycznia 1931 r.

w sprawie zmiany granic gminy wiejskiej Weronikopole w powiecie kępińskim.

Na podstawie ust. 104 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19-go stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (D. U. R. P. Nr. 11, poz. 86) Rada Ministrów rozporządzeniem z dnia 26 listopada 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 672) postanowiła z dniem 1 kwietnia 1931 r. znieść gminę wiejską Tabor Mały w powiecie kępińskim, a terytorjum jej włączyć do gminy wiejskiej Weronikopole w tymże powiecie.

Za Wojewodę:
(—) M. Czapski, w z. Naczelnika Wydz. Sam.

89.
OBWIESZCZENIE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO POZNAŃSKIEGO

z dnia 8 stycznia 1931 r.

w sprawie zniesienia gminy wiejskiej Lipno w powiecie śmigielskim.

Na podstawie ust. 104 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19-go stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (D. U. R. P. Nr. 11, poz. 86) Rada Ministrów rozporządzeniem z dnia 26 listopada 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 671) postanowiła z dniem 1 kwietnia 1931 r. znieść gminę wiejską Lipno w powiecie śmigielskim, a terytorjum jej włączyć do gminy wiejskiej Lipno Nowe w tymże powiecie. Powstała przez to połączenie gmina mieć będzie nazwę Lipno.

Za Wojewodę:
(—) M. Czapski, w z. Naczelnika Wydz. Sam.

90.
OBWIESZCZENIE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO POZNAŃSKIEGO

z dnia 8 stycznia 1931 r.

w sprawie wyłączenia z obszaru dworskiego Klęka w powiecie jarocińskim parceli N. 285.

Na podstawie ust. 104 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19-go stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (D. U. R. P. Nr. 11, poz. 86) Rada Ministrów rozporządzeniem z dnia 26 listopada 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 670) postanowiła z dniem 6 grudnia 1930 r. wyłączyć parcelę N. 285 z obszaru dworskiego Klęka w powiecie jarocińskim i włączyć terytorjum jej do gminy miejskiej Nowemiasto w tymże powiecie.

Za Wojewodę:
(—) M. Czapski, Radca Wojewódzki.

91.
OBWIESZCZENIE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO POZNAŃSKIEGO

z dnia 24 stycznia 1931 r.

w sprawie wniosku Magistratu miasta Międzychodu o udzielenie pozwolenia na odprowadzanie wód do Warty.

Magistrat miasta w Międzychodzie wniósł o udzielenie pozwolenia na odprowadzanie wód do Warty.

Celem przeprowadzenia dochodzeń komisyjnych wyznaczam termin na miejscu na dzień 25 lutego 1931 r. o godz. 11-tej.

Projekt techniczny wraz z opisem znajduje się w Starostwie Powiatowem w Międzychodzie do publicznego wglądu. Podania lub protokólarne oświadczenia przeciwko udzieleniu pozwolenia, jak również żądania w przedmiocie wzniesienia i utrzymania urządzeń i wypłaty odszkodowań wnosić można do Pana Starosty Powiatowego w Międzychodzie do dnia 24 lutego 1931 r. włącznie oraz w trakcie samego dochodzenia komisyjnego.

Ostrzegam, że ci, którzy we wskazanym wyżej terminie lub w trakcie dochodzenia komisyjnego nie podniosą przeciw udzieleniu pozwolenia żadnych zarzutów, tracą do nich prawo i mogą przeciw szkodliwemu działaniu wykonywaniu nadanego prawa żądać tylko wzniesienia i utrzymywania urządzeń, zapobiegających szkodzie, albo też odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem lub gospodarczo usprawiedliwić.

Za Wojewodę:
(—) Dr. Zieliński, Radca Wojewódzki.

92.
ZARZĄDZENIE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO
z dnia 20 stycznia 1931 r.
w sprawie terytorjalnego ograniczenia w wykonywaniu przemysłu okrężnego w województwie poznańskiem.

Uwzględniając wniosek Rady Miejskiej w Grodzisku Wlkp. (powiat grodziski) zarządzam na podstawie art. 55, ustęp 1 prawa przemysłowego z 7 czerwca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468), że na wykonywanie w mieście Grodzisku Wlkp. przemysłu okrężnego, wymienionego w art. 45 l. 1 i 3 powołanego wyżej prawa przemysłowego, t. j. na sprzedaż towarów i proponowanie oraz wykonywanie drobnych świadczeń natury przemysłowej na podstawie licencji, wydanej przez inną władzę przemysłową, musi być uzyskane osobne zezwolenie (wiza) miejscowej władzy przemysłowej, czyli właściwego terytorjalnie starosty powiatowego.

Wojewoda:
w z. (—) Dr. Typrowicz, Wicewojewoda.

93. SPROSTOWANIE OBWIESZCZENIA URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO POZNAŃSKIEGO
z dnia 21 stycznia 1931 r.
dot. spisu jarmarków na rok 1931. (Pozn. Dziennik Wojew. Nr. 45, poz. 589).

Miejscowość	Styczeń	Luty	Marzec	Kwiecień	Maj	Czerwiec	Lipiec	Sierpień	Wrzesień	Październik	Listopad	Grudzień
Osieczna	—	10 ogólny	—	14 ogólny	—	9 ogólny	—	18 ogólny	—	13 ogólny	—	22 ogólny

Za Wojewodę: (—) Dr. Hempowicz, Naczelnik Wydziału Przemysłowego.

94.
OBWIESZCZENIE WYŻSZEGO URZĘDU UBEZPIECZEŃ W POZNANIU
z dnia 22 stycznia 1931 r.
w sprawie wyboru lekarza zaufanego W. U. U.

Wyższy Urząd Ubezpieczeń podaje do wiadomości, że na podstawie § 1686 ordynacji ubezpieczeniowej z dnia 19 lipca 1911 r., na posiedzeniu Izby Uchwalającej w dniu 29 listopada 1930 r., wybrał na czas od 1 grudnia 1930 r. do 30 listopada 1934 roku Dr. Kazimierza Koronkiewicza z Poznania, ul. Polna 21, na lekarza zaufania Wyższego Urzędu Ubezpieczeń w Poznaniu.

Dyrektor Wyższego Urz. Ubezp.: (—) Körner.

95.
OBWIESZCZENIE STAROSTY POWIATOWEGO ŚREDZKIEGO
z dnia 15 stycznia 1931 r.
dot. cen maksymalnych na mięso i wyroby mięsne.

Na podstawie rozporządzenia Min. Spraw Wewn. z dnia 29. 10. 1929 r. o uregulowaniu cen przetworów zbóż chlebowych, mięsa i jego przetworów (Dz. U. R. P. Nr. 81 poz. 607), którego moc obowiązująca przedłużoną została rozporządzeniem Min. Spraw Wewn. z dnia 21 sierpnia 1930 r. (Dz. U. Nr. 60, poz. 486) i rozporządzenia Wojewody Poznańskiego z dn. 5. 9. 1930 (Pozn. Dz. Woj. Nr. 41, poz. 503), oraz rozporządzenia Prezydenta Rz. P. z dnia 31. 8. 1926 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 727) i po wysłuchaniu opinji „Komisji Badania Cen" ustanawiam na powiat średzki następujące ceny maksymalne za 1 kg. mięsa i wyrobów mięsnych:

A. Mięso:

a) wieprzowe:

karkówka	2,—	zł
boczek świeży	1,90	„
sadło	2,—	„
słonina świeża	2,—	„
polędwica	2,20	„
żeberka świeże	1,80	„
nogi peklowane	1,50	„
górnica (karbonada)	2,20	„
szynka surowa	2,—	„

łeb	0,60	zł
kamsztyk peklow.	2,—	„
stópki	0,30	„
osierdzie	0,80	„
nykier	1,60	„
boczek wędzony	2,30	„
b) wołowe:		
na rosół z kością	1,60	zł
na pieczeń (kula bez kości)	2,20	„
rostbef	2,—	„
siekane	2,—	„
polędwica	2,40	„
łój świeży	1,40	„
kości	0,20	„
karkówka	2,—	„
c) cielęce:		
kulka	2,10	zł
comber	2,10	„
przodek	1,70	„
móżdżek	2,40	„
wątroba	2,30	„
boczek cielęcy	1,70	„
d) skopowe:		
kulka	2,50	zł
przodek	2,40	„
comber	2,50	„

B. Wyroby mięsne:

kiełbasa królewiecka	2,60	zł
kiełbasa krakowska	2,40	„
kiełbasa polska	2,20	„
krakowska sucha	3,60	„
czosnkowa	2,—	„
salceson (ozorowa) I.	1,90	„
salceson II.	1,70	„
brunszwicka	3,—	„
łososiowa	3,—	„
serwelatka świeża	3,—	„
serwelatka twarda	4,60	„
pasztetowa	2,70	„
kaszanki I.	1,—	„
kaszanka II.	0,50	„
parówki cieńkie	2,90	„
metka	2,70	„
salami twarda	4,60	„
salami miękka	3,60	„
szynka gotowana krajana	4,—	„
szynka gotowana w całości	3,60	„
szynka wędzona	3,60	„
słonina wędzona	2,50	„
smalec wieprzowy	3,—	„
smalec kiszkowy	1,30	„
łój topiony	1,60	„

Ceny powyższe obowiązują od 17 stycznia 1931 aż do odwołania i to nietylko składy rzeźnickie, ale również bez wyjątku wszystkie inne przedsiębiorstwa, prowadzące wędliny i wyroby mięsne.

Obwieszczenie z dnia 10. X. 1930, L. dz. 8127/30. 6. III. równocześnie uchylam.

Winni pobierania lub żądania cen wyższych od wyżej podanych lub nie ujawnienia ich cennikami ulegną grzywnie do 3 000 zł. lub karze aresztu do 6 tygodni po myśli art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rz. P. z dnia 31. 8. 1926 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku (Dz. Ust. R. P. Nr. 91 (poz. 527). Oprócz tego może być połączona konfiskata przedmiotów, do których odnosi się czyn przestępczy.

Starosta Powiatowy: (—) Rożankowski.

96.

OBWIESZCZENIE STAROSTY POWIATOWEGO ŻNIŃSKIEGO

z dnia 20 stycznia 1931 r.

dot. cen maksymalnych na przetwory zbóż chlebowych, mięso i wyroby mięsne.

Na podstawie rozporządzenia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 29 października 1929 r. o uregulowaniu cen przetworów zbóż chlebowych, mięsa i jego przetworów oraz cegły (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 607), którego moc obowiązująca przedłużona została rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 21 sierpnia 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 60, poz. 486), i rozporządzenia Wojewody Poznańskiego z dnia 5. IX. 1930 r. (Pozn. Dz. Woj. Nr. 41, poz. 503) oraz rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 31. VIII. 1926 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 527) w brzmieniu ustalonem rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22. III. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 374) i po wysłuchaniu opinji Komisji Badania Cen, ustalam na powiat żniński następujące ceny maksymalne za 1 kg.

I. Przetwory zbóż chlebowych:		
1 kg. chleba żytniego z mąki 65%	0,32	zł
1 bułka 50 gr.	0,04	„
za 1 kg. mąki żytniej — sprzedaż detal.	0,30	„
II. Mięso wieprzowe:		
słonina świeża	2,—	zł
sadło	2,40	„
boczek świeży	1,80	„
szynka świeża	2,—	„
karkówka	2,20	„
górnica (kotlet)	2,20	„
III. Mięso cielęce:		
kulka w całości	2,—	zł
kulka w częściach	2,20	„
nerkówka	2,20	„
wszelkie zaś inne części mięsa	1,80	„
IV. Mięso wołowe:		
grube żebro	2,—	zł
mostek i cienkie żebro	2,—	„
rostbef z kością (pieczeń wołowa)	2,20	„
karkówka	1,60	„
łopatka	1,60	„
kości	0,20	„
łój topiony	2,—	„
zrazówka	2,60	„
polędwica	2,80	„

V. Mięso skopowe:

kula	2,60 zł
nerka	2,20 „
od przodku	2,— „

VI. Wyroby mięsne:

kiełbasa polska	2,— zł
kiełbasa czosnkowa	1,80 „
królewiecka	2,40 „
parówki cienkie i grube	3,— „
wątrobianka zwyczajna	1,40 „
wątrobianka wiejska, pasztetowa (wyborowa)	2,80 „
salceson	1,20 „
ozorowa	2,80 „
szynka gotowana	4,40 „
szynka surowa	4,— „
salami twarda jak kamień	4,— „
salami miękka	3,60 „
serwelatka twarda jak kamień	4,— „
serwelatka miękka	3,60 „
metka	2,40 „
kaszanka	0,60 „
martadela	2,80 „
słonina wędzona	2,80 „
boczek wędzony	2,80 „
mięso siekane	2,40 „
wątroba cielęca	2,80 „

Ceny powyższe obowiązują od dnia następnego po ogłoszeniu i to nietylko właścicieli składów piekarskich wzgl. rzeźnickich, lecz i właścicieli wszystkich przedsiębiorstw, sprzedających przetwory zbóż chlebowych, mięso i wyroby mięsne.

Winni pobierania lub żądania cen wyższych od cen wyżej podanych lub nieujawnienia ich w cennikach ulegną grzywnie do 3000 zł. lub karze aresztu do 6 tygodni po myśli art. 4 rozporządzenia Prezyd. Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 31-go sierpnia 1926 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszechnego użytku (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 527) w brzmieniu art. 64 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22. III. 1928 r. o postępowaniu karno-administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 365). Równocześnie uchylam obwieszczenie z dnia 18. XII. 1930 r. (Pozn. Dz. Woj. Nr. 661, poz. 9).

Starosta Powiatowy (—) Szczerbiński.

97.

OBWIESZCZENIE STAROSTY POWIATOWEGO GRODZISKIEGO

z dnia 21 grudnia 1930 r.

w sprawie uchylenia zarządzeń dotycz. zwalczania pomoru świń.

Z powodu wygaśnięcia pomoru świń w zagrodzie maj. Śliwno, znoszę tutejsze zarządzenie z dnia 10 listopada b. r. dotyczące przepisów ochronnych co do tej zagrody.

Starosta Powiatowy: (—) Kaysiewicz.

98.

OBWIESZCZENIE PREZYDENTA MIASTA GNIEZNA

z dnia 23 stycznia 1931 r.

w sprawie wygaśnięcia zarazy świerzbu.

U koni należących do p. Romana Wojciechowskiego w Gnieźnie, ul. Piaski 12 — wygasła zaraza świerzbu.

Prezydent miasta: (—) L. Barciszewski.

99.

OBWIESZCZENIE PREZYDENTA MIASTA POZNANIA

z dnia 10 stycznia 1931 r.

dot. stwierdzenia świerzbu.

U konia w zagrodzie przy ul. Staszica 10, należącego do p. Władysława Góreckiego, tamże zamieszkałego, stwierdzono urzędowo świerzb.

Za Prezydenta Miasta:
(—) Nowicki, Referendarz miejski.

100.

ZARZĄDZENIE MAGISTRATU MIASTA POZNANIA

z dnia 17 grudnia 1930 r.

dot. taryfy opłat maksymalnych za czynności kominiarskie w mieście Poznaniu.

Na podstawie art. 43 i 131 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) wydaje Magistrat stoł. m. Poznania jako władza przemysłowa I instancji, po wysłuchaniu opinji Rady Miejskiej, Izby Przemysłowo-Handlowej i Izby Rzemieślniczej, następującą taryfę opłat maksymalnych za czynności kominiarskie w mieście Poznaniu:

§ 1.

Opłaty maksymalne za czynności kominiarskie w mieście Poznaniu są następujące:

I. za czyszczenie ruskiej rury:
- a) od sklepu do I. piętra włącznie 0,10 zł
- b) za każde dalsze piętro . . . . 0,03 „

II. za czyszczenie sztygara:
- a) sztygara parterowego . . . . 0,30 zł
- b) za każde dalsze piętro . . . . 0,10 „

III. za czyszczenie kominów przemysłowych:
- a) w budynku parterowym . . . 0,80 zł
- b) za każde dalsze piętro . . . . 0,20 „

IV. za czyszczenie ogrzewań centralnych:
- a) w budynku parterowym . . . 0,80 zł
- b) za każde dalsze piętro . . . 0,20 „

V. za czyszczenie pieców dla użytku w gospodarstwie domowem:
- a) z jednym piecykiem do pieczenia 0,50 zł
- b) z dwoma i więcej piecykami do pieczenia . . . . 0,75 „

VI. za czyszczenie kotła w pralni włącznie kanału . . . . . . 0,25 „

VI. za czyszczenie pieców kuchennych przemysłowych . . . . 3,— zł
VIII. za czyszczenie rur blaszanych i glinianych kanałów, od metra bieżącego . . . . 2,— „
IX. za zrewidowanie kominów w nowowybudowanych budynkach oraz kominów przerobionych, od jednego przewodu kominowego włącznie z usunięciem gruzów . . . 0,60 zł

Opłatę prac, wymienionych pod l. V—IX, podwyższa się o 50%, jeżeli wykonano ją na wyraźne zlecenie właściciela budynku przed godziną 7-mą lub po godz. 17-tej.

§ 2.

Pobieranie wyższych opłat za czynności kominiarskie od ustalonych w niniejszej taryfie, karane będzie na podstawie art. 126 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r., o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) w drodze administracyjnej:
1. upomnieniem;
2. grzywną do 1000 złotych;
3. aresztem do 14 dni.

§ 3.

Taryfa niniejsza obowiązuje od dnia 1 listopada 1930 r.

Magistrat:
Władza Przemysłowa I. Instancji:
(—) Dr. Kłusek.

101.

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO GNIEŹNIEŃSKIEGO

z dnia 22 grudnia 1930 r.

dot. taryfy maksymalnej za prace kominiarskie.

Na podstawie art. 43 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 roku, o prawie przemysłowem (Dz. Ust. R. P. Nr. 53, poz. 468) ustaliłem taryfę kominiarską na powiat gnieźnieński jak następuje:

1. za czyszczenie wąskiej rozszerzonej rury . . . . 0,22 zł
za każde dalsze piętro wynosi dopłata . . . . 0,05 „
2. za czyszczenie sztygara lub komina tyczkowego łącznie z kominkami i kanałami . . . . 0,45 „
za każde dalsze piętro wynosi dopłata . . . . 0,05 „
3. za czyszczenie komina procederowego lub centralnego ogrzewania . 0,80 „
za każde dalsze piętro wynosi dopłata . . . . 0,05 „
4. za wypalanie sadzy w ruskiej rurze 1,— „
5. za czyszczenie pieca kuchennego do użytku prywatnego z jednym piecykiem do pieczenia . . . . 0,50 „
z dwoma piecykami do pieczenia . 0,75 „
6. za czyszczenie kotła w pralni łącznie kanału . . . . 0,25 „
7. za czyszczenie procederowego pieca kuchennego . . . . 3,— zł
8. za czyszczenie rur blaszanych, glinianych, kanałów od metra bieżącego . . . . 0,20 „
9. za rewidowanie kominów w nowowybudowanych budynkach oraz kominów przerobionych od jednego kominowego przewodu (włącznie z usunięciem gruzów) . . . . . 0,75 „

Za prace dodatkowe, wyliczone powyżej od 5—9 wykonane na żądanie przed godz. 7 lub po godz. 17-tej płaci się 50% więcej.

Za prace kominiarskie taryfą nieobjęte płaci się według specjalnej umowy. Jeżeli właściciel domu wzbrania kominiarzowi czyszczenie przewodu kominowego, płaci on mimo to cenę ustaloną niniejszą taryfą.

Uwagi:
a) zamieszkałe poddasze liczy się za piętro przy obliczeniu należności,
b) stawki kominiarskie płaci właściciel domu kominiarzowi kwartalnie zgóry,
c) za kominy procederowe uważa się piekarnie, masarnie, hotele, kawiarnie, restauracje, kuźnie oraz zakłady posiadające większe palenisko np. pensjonaty i t. p.

Starosta Powiatowy: (—) Słaby.

102.

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO MIĘDZYCHODZKIEGO

z dnia 13 stycznia 1931 r.

dotyczące taryfy maksymalnej na prace kominiarskie.

Na podstawie art. 43 i 131 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. Rz. P. Nr. 53, poz. 468) i po wysłuchaniu opinji Izby Przemysłowo-Handlowej oraz Izby Rzemieślniczej w Poznaniu, ustalam na obszar powiatu międzychodzkiego następującą taryfę maksymalną za jednorazowe prace kominiarskie:

1. Za jednorazowe czyszczenie jednej ruskiej rury w budynku parterowym . . . . 0,25 zł
Za każde dalsze piętro . . . . . 0,05 „
2. Za jednorazowe czyszczenie ruskiej rury rozszerzonej od (18—30 cm.) w budynku parterowym . . . . 0,30 „
Za każde dalsze piętro . . . . . 0,10 „
3. Za jednorazowe czyszczenie sztygara lub komina tyczkowego łącznie z kominkami i kanałami domu parterowego . . . . 0,45 „
Za każde dalsze piętro więcej . . 0,10 „
4. Za jednorazowe czyszczenie komina procederowego lub centralnego ogrzewania . . . . 0,80 „
Za każde dalsze piętro . . . . 0,20 „
5. Za jednorazowe czyszczenie odnogi komina lub kanałów i pobocznych rur . . . . 0,10 „

6. Za wypalanie sadzy w ruskiej rurze 1,50 zł
7. Za czyszczenie pieca kuchennego do użytku prywatnego z jednym piecykiem do pieczenia . . . . . 0,50 „
   Z dwoma piecykami do pieczenia . 0,75 „
8. Za czyszczenie kotła w pralni włącznie kanału . . . . 0,25 „
9. Za czyszczenie procederowych piecy kuchennych . . . . 3,— „
10. Za rewidowanie kominów w nowowybudowanych budynkach oraz kominów przerobionych od jednego kominowego przewodu włącznie z usunięciem gruzów . . . . . . 0,60 gr

Za prace dodatkowe, wyliczane powyżej w poz. 7—10, wykonane na żądanie przed godz. 7 lub po godzinie 17-tej płaci się o 50% więcej.

Za czyszczenie kominów wszelkiego rodzaju w budynkach odległych ponad 300 metrów od większego kompleksu pobiera się o 25% więcej.

Za prace kominiarskie taryfą nieobjęte, płaci się według specjalnej umowy.

Stawki kominiarskie płaci właściciel wzgl. zawiadowca kominiarzowi w kwartalnych czasokresach.

Taryfa niniejsza obowiązuje od dnia 1. X. 1930 r.

Starosta Powiatowy: (—) Dr. Put.

103.

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO GOSTYŃSKIEGO

z dnia 11 grudnia 1930 r.

dot. zwalczania zarazy i pomoru świń.

W majętności Rokosowo stwierdzono urzędowo zarazę świń.

Obszar dworski Rokosowo uważać należy jako zapowietrzony zarazą świń.

Do obszaru dworskiego Rokosowo mają zastosowanie zarządzenia z dnia 21 października 1930 r., ogłoszone w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim nr. 48, poz. 688.

Starosta Powiatowy:
w z. (—) Dr. Bondi, Referendarz.

104.

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO KROTOSZYŃSKIEGO

z dnia 15 stycznia 1931 r.

w sprawie zwalczania wścieklizny.

Z powodu stwierdzenia wścieklizny w Taczanowie, powiatu pleszewskiego, zarządzam na podstawie art. 26 i 27 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. VIII. 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. Nr. 77, poz. 673) i po myśli §§ 327—329 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9. I. 1928 r., w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rz. P. z dnia 22. VIII. 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. Nr. 19, poz. 167) co następuje:

§ 1.

Miejscowości: Dobrzyca Miasto, Dobrzyca Zamek, Klonów, Strzyżew, Lutynia, Sośniczyn, Sośnica, Sośniczka, Izbiczno, Trzebowa, Koryta, Bugaj i Koźminiec włączam do obszaru zagrożonego wścieklizną.

§ 2.

Na obszarze zagrożonym wszystkie psy, tak i czasowo wprowadzone, przenoszone lub przewożone, o ile nie są tak pomieszczone w lokalu, obejściu, zagrodzie itd., że nie mogą wydostać się i wejść w styczność z obcymi ludźmi lub zwierzętami, mają być trzymane dniem i nocą na zupełnie pewnej uwięzi. Psy prowadzone muszą być trzymane na smyczy i zaopatrzone w trwałe i gęste kagańce, wykluczające możność kasania. Zakazuje się swobodnego puszczania kotów.

Wyjątki stanowią psy myśliwskie, policyjne, owczarskie i służące do prowadzenia ociemniałych o tyle, że pierwsze od chwili rozpoczęcia łowów, aż do ich ukończenia, drugie w czasie tresury względnie tropienia przestępców, trzecie w czasie strzeżenia zwierzat (bydła, owiec), czwarte w czasie prowadzenia ociemniałych mogą chodzić bez kagańca.

§ 3.

Psy i koty, co do których ominięto przepisy zawarte w § 2 — o ile nie zabito zaraz przy schwyceniu, będą zabite do 48 godzin. Od ubicia takich psów lub kotów można odstąpić jedynie w wypadkach, w których właściciel w międzyczasie udowodni, że wszczął kroki w celu uzyskania zwolnienia psa od zgładzania, przedkładając odpowiednio umotywowane podanie do Urzędu Wojewódzkiego za pośrednictwem Starostwa.

Zwolnienie udzielać się będzie za zgodą Urzędu Wojewódzkiego tylko wyjątkowo i pod warunkiem, że psy takie będą poddawane obserwacji lekarsko-weterynaryjnej na koszt właściciela.

§ 4.

Wprowadzanie (wywożenie) psów i kotów z obszaru zagrożonego jest dopuszczalne tylko za zezwoleniem Starostwa po uprzedniem uznaniu psa wzgl. kota przez powiatowego lekarza weterynaryjnego za niepodejrzanego o wściekliznę.

§ 5.

Przekroczenie postanowień niniejszego zarządzenia, które nie wykluczają zastosowania innych środków ochronnych, tłumiących zarazę, a nie stojących w sprzeczności z powołanemi na wstępie rozporządzeniami — karane będą na zasadzie postanowień rozdziału VII rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 22 sierpnia 1927 roku (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673).

§ 6.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania.

Starosta Powiatowy: (—) Krykiewicz.

105.
OGŁOSZENIE STAROSTY POWIATOWEGO GRODZISKIEGO

w dniu 10 stycznia 1931 r.

dot. publicznego doręczenia listu urzędowego.

Na podstawie art. 24, pkt. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 341) zawiadamiam niniejszem p. Ignacego Podgórskiego w Kotowie, powiatu grodziskiego zamieszkałego, a obecnie przebywającego o nieznanem miejscu pobytu, że w Starostwie Powiatowem w Grodzisku, pokój nr. 9, złożony jest dla niego list urzędowy, l. dz. 484/30 z dnia 2. X. 1930.

Jeżeli Pan odnośnego listu nie odbierze uważać się będzie list za doręczony w terminie przewidzianym w cytowanem powyżej rozporządzeniu.

Starosta Powiatowy: (—) Kaysiewicz.

106.
OGŁOSZENIE STAROSTY POWIATOWEGO KĘPIŃSKIEGO

z dnia 10 stycznia 1931 r.

dot. publicznego doręczenia listu urzędowego.

Zgodnie z art. 24 ustępem 3 Rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 22. III. 1928 r. o postępowaniu administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 341) zawiadamia się, że w Starostwie Powiatowem Kępińskiem, pokój Nr. 13, jest do odebrania pismo — nakaz karny — Nr. 1582/29 z dnia 14 maja 1929 r. Miejskiego Urzędu Bezpieczeństwa i Porządku Publicznego w Kępnie, adresowane na imię Knoff Rafał, mającego przedtem zamieszkiwać w Kępnie, w powiecie kępińskim, obecnie nieznanego miejsca pobytu w kraju.

Doręczenie uważa się za dokonane w dniu 2-go ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Starosta Powiatowy: (—) Kasprzak.

107.
OGŁOSZENIE STAROSTY POWIATOWEGO KĘPIŃSKIEGO

z dnia 10 stycznia 1931 r.

dot. publicznego doręczenia listu urzędowego.

Zgodnie z art. 24 ustępem 3 Rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 22-go marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 341) zawiadamia się, że w Starostwie Powiatowem Kępińskiem, pokój nr. 13, jest do odebrania pismo — nakaz karny — Nr. rej. 369 K. z dnia 6-go września 1930 r. Miejskiego Urzędu Bezpieczeństwa i Porządku Publicznego w Kępnie, adresowane na imię Tomasza Wyrwy, mającego przedtem zamieszkiwać w Kępnie, w powiecie kępińskim, obecnie nieznanego miejsca pobytu w kraju.

Doręczenie uważa się za dokonane w dniu 2-go ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Starosta Powiatowy: (—) Kasprzak.

108.
OGŁOSZENIE STAROSTY POWIATOWEGO KĘPIŃSKIEGO

z dnia 10 stycznia 1931 r.

dot. publicznego doręczenia listu urzędowego.

Zgodnie z art. 24 ustępem 3 Rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 22-go marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 341) zawiadamia się, że w Starostwie Powiatowem Kępińskiem, pokój Nr. 13, jest do odebrania pismo — nakaz karny — Nr. rej. 236 K. z dnia 28-go czerwca 1930 r. Miejskiego Urzędu Bezpieczeństwa i Porządku Publicznego w Kępnie, adresowane na imię Piotr Musiał, mającego przedtem zamieszkiwać w Słupi pod Kępnem, w powiecie kępińskim, obecnie nieznanego miejsca pobytu w kraju.

Doręczenie uważa się za dokonane w dniu 2-go ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Starosta Powiatowy: (—) Kasprzak.

109.
OGŁOSZENIE STAROSTY POWIATOWEGO INOWROCŁAWSKIEGO

z dnia 10 stycznia 1931 r.

w sprawie doręczenia nakazu karnego.

Na zasadzie art. 24, ust. 3 rozporządzenia Prezydenta z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 36, poz. 341) zawiadamiam niniejszem Franciszka Gałązkę, urodzonego dnia 14. VIII. 1883 r. w Wolce-Wręckiej, dawniej zamieszkałego w Łodzi, o nieznanem obecnie miejscu pobytu, że w Starostwie Powiatowem Inowrocławskiem, pokój nr. 9, jest złożony dla niego nakaz karny Starosty Powiatowego Inowrocławskiego z dnia 11 grudnia 1930 r. Nr. rej. k. 1/30. K.

Doręczenie uważa się za dokonane w dniu powtórnego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Starosta Powiatowy:
w z. (—) Głodowski, referendarz.

110.
OGŁOSZENIE STAROSTY POWIATOWEGO ŚREMSKIEGO

z dnia 9 stycznia 1931 r.

w przedmiocie doręczenia nakazu karnego.

Na podstawie art. 24, punkt 3 rozporządzenia Prezydenta R. P. z 22. III. 1928 r., o postępowaniu administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 341) zawiadamiam, że w Starostwie Powiatowem w Śremie, pokój nr. 18, jest do ode-

brania nakaz karny z dnia 18 grudnia 1929 r. l. dz. 15711/29-4, adresowany do Mordki Srebrnika, handlarza, zamieszkałego rzekomo w wsi Kały, gmina Radogoszcz, pow. łódzki, którego obecne miejsce pobytu jest nieznane.

Doręczenie uważa się za dokonane w dniu powtórnego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Starosta Powiatowy: (—) Wilczek.

111.
OGŁOSZENIE STAROSTY POWIATOWEGO STRZELIŃSKIEGO
z dnia 13 stycznia 1931 r.
w sprawie doręczenia nakazu karnego.

Na zasadzie art. 24, ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22. III. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 341) zawiadamiam niniejszem p. Sylwestra Gotówkę, urodz. 12 grudnia 1904 r., w Rzepowie, powiat Strzelno, o nieznanem obecnie miejscu pobytu, że w Starostwie Powiatowem Strzelińskiem, pokój nr. 8, jest złożone dla niego orzeczenie karno-administracyjne Starosty Powiatowego Strzelińskiego z dnia 24 grudnia 1930 r. Nr. rej. 57/30 K.

Doręczenie uważa się za dokonane w dniu powtórnego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Starosta Powiatowy: (—) Baranowski.

112.
OGŁOSZENIE STAROSTY POWIATOWEGO KROTOSZYŃSKIEGO
z dnia 16 stycznia 1931 r.
w sprawie doręczenia nakazu karnego.

Na podstawie przepisu art. 24, ustęp 3 rozporządzenia Prez. Rz. P. z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 341) zawiadamia się, że w Starostwie Powiatowem w Krotoszynie, pokój nr. 14, jest do odebrania nakaz karny l. dz. 2/30. k. z dnia 25. X. 1930 r. tut. Starostwa, adresowany na nazwisko Jakóba Bugajnego, urodz. 24. VII. 1905 r. w Gościęcinie, o nieznanem miejscu zamieszkania.

Doręczenie uważa się za dokonane w dniu 2-go ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Starosta Powiatowy: (—) Jan Krykiewicz.

113.
OGŁOSZENIE STAROSTY POWIATOWEGO SZUBIŃSKIEGO
z dnia 23 stycznia 1931 r.
w sprawie doręczenia nakazu karnego.

Na podstawie przepisu art. 24 ustęp 3 rozporządzenia Prez. Rz. P. z dnia 22. III. 1928 r. o postępowaniu administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 36. poz. 341) zawiadamia się, że w Starostwie Powiatowem w Szubinie, pokój nr. 6, jest do odebrania nakaz karny z dnia 18. IX. 1930 r. L. kontr. 446/30 tut. Starostwa, adresowany na nazwisko p. Wituckiego Wincentego, lat 45, dawniej zamieszkałego w Janówcu, pow. Żnin, którego obecne miejsce pobytu jest nieznane.

Doręczenie uważa się za dokonane w dniu 2-go ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Starosta Powiatowy:: (—) Schmidt.

114.
OGŁOSZENIE WÓJTA W RASZKOWIE
z dnia 2 stycznia 1931 r.
dot. doręczenia nakazu karnego.

Na podstawie art. 24, ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administr. (Dz. Ust. R. P. Nr. 36, poz. 341) zawiadamia się, że w kancelarji Wójtostwa na obwód Raszków, pokój nr. 2, jest do odebrania nakaz karny Nr. rej. karnego 282/30, z dnia 10 listopada 1930 r., adresowany na imię Franciszek Paszek, przedtem zamieszkały w Jankowie Zal., obecnie nieznanego pobytu.

Doręczenie uważa się za dokonane w dniu 2-go ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Wójt obwodowy: (—) Doerffer.

115.
RUCH SŁUŻBOWY.
Resort Ministerstwa Skarbu.
Izba Skarbowa w Poznaniu:

Przeniesieni:

Grzełka Bolesław, sekretarz w IX st. sł. z Urzędu Skarb. Pod. i Opł. Sk. w Odolanowie do Urzędu Skarb. Pod. i Opł. Sk. w Wyrzysku w dot. charakterze i st. sł. z dn. 28. XI. 1930 r.

Jermakowski Czesław, praktykant I kat. z I. Urzędu Skarb. Pod. i Opł. Sk. w Poznaniu do Wydziału II. Izby w dot. char. z dn. 21. X. 30.

Teschner Edmund, prakt. II kat. z Urzędu Opłat Stemplowych w Poznaniu, do Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Śmiglu w dot. char. z dn. 28. XI. 1930 r.

Walkowiak Józef, prakt. II kategorji z Urzędu Skarb. Pod. i Opł. Skarb. we Wrześni do II Urzędu Skarb. Pod. i Opł. Skarb. w Poznaniu w dot. char. z dn. 20. X. 1930 r.

Tomczak Tomasz, kancelista w XI st. sł. z Urzędu Skarb. Pod. i Opł. Skarb. w Śmiglu do Urzędu Skarb. Pod. i Opł. Skarb. w Ostrzeszowie w dot. char. i st. sł. z dn. 28. XI. 30 r.

Przyjęci na praktykę na stanowisko II kategorji:

Chyczewski Paweł do Urzędu Skarb. Pod. i Opł. Skarb. we Wrześni z dn. 27. X. 1930 r.

Klimaszewski Stanisław do Urzędu Skarb. Pod. i Opł. Skarb. w Międzychodzie z dn. 29. XII. 1930 r.

Zwolniony:

Duczmal Alfons, prakt. II kat. w Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Ostrzeszowie z dn. 29. XI. 1930 r.

Przeniesiony w stan spoczynku:

Budasz Stefan, kontroler w IX st. sł. w Kasie Skarbowej w Bydgoszczy z dn. 30. XI. 30.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Statut miejscowy miasta Wągrówca, dot. utworzenia obowiązkowej straży pożarnej w mieście Wągrowcu, wydany na podstawie rozporządzenia Wojewody Poznańskiego z dnia 12-go czerwca 1930 r. (Poznański Dziennik Wojewódzki Nr. 30 z dnia 5 lipca 1930 r.)

I. Ogólne postanowienia.

§ 1.

Na podstawie ustawy z dnia 21-go grudnia 1904 r. (Zb. ust. pr. str. 291), upoważniającej władze policyjne do wydawania policyjnych rozporządzeń w przedmiocie udzielania pomocy przy gaszeniu pożarów oraz zarządzenia i instrukcji wykonawczej z dnia 7 marca 1905 r., wydanej do tejże ustawy, zorganizowaną zostaje w mieście Wągrowcu obowiązkowa straż pożarna, która wspólnie z miejscową, urzędowo uznaną ochotniczą strażą pożarną obowiązana jest do czynnej współpracy przy gaszeniu pożarów.

§ 2.

Służba przy obowiązkowej straży pożarnej obowiązuje:

I. a) do punktualnego stawiania się i czynnej współpracy przy każdym pożarze, który wybuchnie w mieście, zarządzonych ćwiczeniach strażackich oraz przeglądach i rewizjach straży;
   b) do punktualnego dostarczania zaprzęgu do każdego pożaru w mieście oraz na zarządzone ćwiczenia, przeglądy i rewizje straży.

II. Obowiązek służby przy obowiązkowej straży pożarnej przewiduje również przyjęcie stanowiska kierowniczego w straży na przeciąg trzech lat.

§ 3.

Do służby przy obowiązkowej straży pożarnej (§ 2) obowiązani są wszyscy mieszkańcy płci męskiej od 18-go do 55-go roku życia, o ile posiadają obywatelskie prawa honorowe i o ile nie byli karani, za czyny karygodne z powodu chęci zysku, nieobyczajności, targnięcia się na życie ludzkie i podpalenia więzieniem od trzech miesięcy i wyżej.

Zastępstwo jest niedopuszczalne.

§ 4.

Uwolnieni od obowiązku gaszenia pożaru w myśl § 2 I a są:

1. bezpośredni i pośredni urzędnicy państwowi. Zwolnienie to rozciąga się również na urzędników i funkcjonarjuszów zarządów kolejowych, oraz zarządu budownictwa publicznego, którzy są wymienieni w uwadze do tego paragrafu;
2. wojskowi w czynnej służbie;
3. duchowni wszelkich wyznań, uznanych przez państwo, służba kościelna, nauczyciele szkół publicznych, adwokaci, lekarze, weterynarze, aptekarze jak i ich szoferzy oraz szoferzy prowadzący autobusy użytku publicznego, wreszcie uczniowie szkół średnich i wyższych zakładów naukowych;
4. osoby, których fizyczna lub umysłowa niezdolność do służby przy straży pożarnej została należycie udowodniona;
5. osoby obowiązane do dostarczenia zaprzęgów dla straży pożarnej (§ 6);
6. osoby, które i dopóki uiszczać będą opłatę roczną w kwocie 60,— zł.

Uwaga do § 4: Specjalnie uwolnione z pomiędzy urzędników są poniższe kategorje:

a) dla kolei żelaznych głównych i pobocznych: Wszyscy urzędnicy policji kolejowej bez względu na ich stosunek służbowy oraz personel kolejowy, zatrudniony przy obsłudze parowozów i na dworcach, jak również maszyniści i dozorcy maszyn oraz członkowie kolejowej straży pożarnej;

b) dla kolei wąsko-torowych: Urzędnicy kolejowi oraz urzędnicy i stali robotnicy dozoru kolejowego, służby konduktorskiej i ruchu, służby dworcowej, dalej maszyniści i dozorcy maszyn, warsztatów ruchu i kolei elektrycznej oraz członkowie kolejowej straży pożarnej;

c) dla zarządu budownictwa: Załoga drag (bagrów) statków przeciwpożarowych, parostatków, łodzi podwodnych, motorowych i przewozowych, berlinek (szkut) i promów, dalej osoby, zajęte obsługą; śluz, urządzeń do podnoszenia mostów, jazów, dźwigów, węglarek, sygnalizacji świetlnej, urządzeń elektrycznych; maszyniści i dozorcy maszyn, kotłów parowych i instalacyj do ogrzewania, personel drogowy na placach i portach budowlanych (werkmistrze, dozorcy i stróże), jak wreszcie osoby, którym poruczono dozór i pilnowanie budowli i innych państwowych zakładów.

§ 5.

Obowiązkowi służby przy gaszeniu pożarów czyni się zadość:

a) przez czynny udział w obowiązkowej straży pożarnej,
b) przez czynne członkostwo przy ochotniczej straży pożarnej, uznanej urzędownie.

§ 6.

Obowiązani do pełnienia służby przy obowiązkowej straży pożarnej są w myśl § 2 I. b wszyscy właściciele koni i zaprzęgów z wyjątkiem:

a) utrzymujących poczty, odnośnie do utrzymywanych przez nich przepisów koni pocztowych,
b) bezpośrednich i pośrednich urzędników państwowych co do koni przeznaczonych do użytku służbowego,
c) osób wojskowych, co do koni służbowych,
d) duchownych, lekarzy i weterynarzy, o ile nie posiadają w obrębie gminy (obszaru dworskiego) gruntów, dla uprawy których trzymają konie pociągowe.

§ 7.

Co rok w grudniu wyznacza Magistrat kolejno obowiązanych do wykonywania służby zaprzęgowej, przesyła to zarządzenie na piśmie właścicielom zaprzęgów i nakazuje wywiesić spis ich nazwisk na strażnicy pożarnej i na ratuszu. Wszelkie zachodzące zmiany należy natychmiast uwidocznić.

Właściciele obowiązani do dostarczenia zaprzęgów winni na wypadek przeszkody postarać się o zastępstwo swego zaprzęgu. W razie potrzeby, na skutek specjalnego wezwania burmistrza, każdy właściciel zaprzęgu obowiązany jest stawić się z własnym zaprzęgiem do pomocy przy gaszeniu pożaru.

§ 8.

Jeżeli liczba osób obowiązanych do służby przy obowiązkowej straży pożarnej przewyższa liczbę potrzebną do służby pożarniczej, wówczas wyznacza Magistrat za zgodą miejscowej władzy policyjnej sposób, w jaki ma się wybierać corocznie osoby potrzebne do straży pożarnej. Można w tym wypadku zmienić również przepisy § 3 co do granicy i wieku oraz ustanowić jeszcze dalsze ulgi w służbie pożarniczej.

§ 9.

Powołani do służby przy obowiązkowej straży pożarnej winni się zgłosić celem zapisania ich do ewidencji u miejscowego naczelnika straży pożarnej w czase i miejscu w wezwaniu podanem.

§ 10.

Obowiązkowa straż pożarna, jakoteż urzędowo uznana ochotnicza straż pożarna mają znaczenie straży obronnej w myśl § 113 ust. 3 kodeksu karnego.

Urzędowo uznane uważa się tylko te ochotnicze straże pożarne, których statuty zostały przez miejscową władzę policyjną zatwierdzone.

§ 11.

Powołanym do służby przy obowiązkowej straży pożarnej przysługuje prawo odwołania się stosownie do § 69 i 70 ustawy o daninach komunalnych z dnia 14 lipca 1893 r.

II. Organizacja.

§ 12.

Do kierowania strażą pożarną ustanawia Magistrat naczelnika straży pożarnej, któremu przydziela na wypadek przeszkody jednego lub więcej zastępców. Zamianowany naczelnik i jego zastępcy winni być przez miejscową władzę policyjną zatwierdzeni.

Przodowników poszczególnych oddziałów oraz ich zastępców mianuje Magistrat, aż do odwołania, po wysłuchaniu opinji naczelnika straży.

§ 13.

Powołani do służby obowiązkowej straży pożarnej winni w razie alarmu stawić się natychmiast w oznaczonem miejscu w przepisanem uzbrojeniu i poddać się rozkazom naczelnika straży lub jego zastępcy.

To samo obowiązuje przy zarządzonych ćwiczeniach i przeglądach straży.

§ 14.

Magistrat wyda przepisy wykonawcze, dotyczące wewnętrznej organizacji służby pożarniczej, wyposażenia strażaków, sygnałów alarmowych i odbywania ćwiczeń.

Wydane przez Magistrat przepisy wykonawcze oraz ich zmiany winny być zatwierdzone przez Wojewodę i wedle zwyczaju miejscowego ogłoszone. Wojewoda ma prawo żądać zmiany postanowień, nieodpowiadającym stosunkom miejscowym.

Obowiązujące przepisy, dotyczące umundurowania i odznak, jak również instrukcje ćwiczeń używania przyrządów i przyborów strażackich, wydane są w osobnym regulaminie, Głównego Związku Straży Pożarnych.

III. Postanowienia końcowe.

§ 15.

Wszelkie wykroczenia przeciw postanowieniom i przepisom tego statutu karane będą stosownie do § 44 Rozporządzenia Policyjnego Wojewody, dotyczące pożarnictwa z dnia 29. I. 1923 r. grzywną do 60 zł, a w razie niemożności zapłacenia karą aresztu, o ile według kodeksu karnego, a mianowicie § 113 ust. 3, § 360 ust. 10 lub § 368 ust. 8 nie zachodzi potrzeba stosowania ostrzejszych kar.

§ 16.

Statut ten wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie tracą moc dotychczasowe postanowienia.

Wągrowiec, dnia 15 września 1930 r.
(L. S.) Magistrat: (—) Kuchczyński, Burmistrz.

* * *

Na podstawie § 11 ordynacji miejskiej z dnia 30 maja 1853 r. (Zb. ust. pr. str. 261) łącznie z § 16 ustawy o kompetencji z dnia 1 sierpnia 1883 r. (Zb. ust. pr. str. 237) oraz za zgodą Izby Wojewódzkiej zatwierdzam powyższy statut pp.

Poznań, dnia 29 listopada 1930 r.
Za Wojewodę: (—) Dr. Graszyński, Nacz. Wydz.
L. dz. 24051/30. A.

* * *

Powyższy statut podaje się do publicznej wiadomości.

Wągrowiec, dnia 9 grudnia 1930 r.
Magistrat: (—) Kuchczyński, Burmistrz.

Regulamin targów małych (zwykłych, tygodniowych) gminy Drawsko, pow. Czarnków.

Na podstawie art. 68 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 roku o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 53 poz. 468) wydaje się następujący regulamin:

Przedmioty obrotu targowego.

§ 1.

Przedmiotami obrotu targowego na targach małych (zwykłych, tygodniowych) są:

1) płody surowe przyrody,
2) zwierzęta domowe, z wyłączeniem większych zwierząt, jak koni, krów, wołów,
3) artykuły żywności wszelkiego rodzaju,
4) naczynia i narzędzia gospodarcze i rolnicze oraz przedmioty, których wytwarzaniem zajmuje się ubocznie okoliczna ludność.

Pozatem wolno w myśl uchwały Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, wydanej na podstawie § 66 ust. 2 niem. ordynacji przemysłowej i § 128 ustawy z dnia 1. VIII. 1883 r. o właściwości władz i sądów administracyjnych, sprzedawać i kupować na targach małych, z uwagi na zwyczaje i potrzeby miejscowe, następujące przedmioty:

W myśl uchwały Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, wydanej na podstawie § 64 ust. 2 niem. ordynacji przemysłowej i § 128 ustawy z dnia 1. 8. 1883 r. o właściwości władz i sądów admin., w związku z postanowieniem art. 64 rozp. Prez. Rz. z dnia 7. 6. 1927 r. o prawie przemysłowem — wolno, ze względu na zwyczaje miejscowe — sprzedawać na targach małych, wyłącznie mieszkańcom wyroby rzemieślnicze.

Pozatem w myśl pozwolenia Starosty, jako władzy przemysłowej I. instancji, wydanego na podstawie art. 61 ust. 2 rozp. Prez. Rzplitej Polskiej z dnia 7. VI. 1927 r. o prawie przemysłowem — wolno, z uwagi na zwyczaje i potrzeby miejscowe — sprzedawać i kupować na targach małych.

Dnie, miejsca i czas trwania targów.

§ 2.

Targi małe odbywają się w czwartek każdego tygodnia. O ileby dzień targowy przypadł w wolny od zajęć dzień świąteczny, targ odbywa się w dniu roboczym, poprzedzającym dzień świąteczny.

Za wolny od zajęć dzień świąteczny uważa się każdy dzień, wymieniony w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 15 listopada 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 101, poz. 928) oraz w ustawie z dnia 18 marca 1925 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 34, poz. 234).

§ 3.

Jako miejsca targowe na targach małych wyznaczone są:

1. Plac targowy przed oberżą p. Józefa Florkiewicza, rozciągający się od ślusarni p. Franciszka Kazińskiego do ulicy wiodącej do Piłki, t. j. w stosunku 62,50 m. × 18 m.
2. Naprzeciw plac targowy przed oberżą p. Grotta Alojzego o rozmiarach 21 m. × 23 m.

Obrót towarowy, dokonywany poza wyżej wymienionemi miejscami albo poza czasem targowym (§ 4), nie jest obrotem targowym.

§ 4.

Targi małe wolno rozpoczynać:

a) w czasie od 1 kwietnia do 30 września o godz. 8 przedpoł.,
b) w czasie od 1 października do 31 marca o godz. 9 przedpoł.

Targi małe kończą się o godzinie 12-tej w południe.

W razie konieczności rychlejszego opróżnienia całych miejsc targowych lub pewnych ich części na skutek zarządzenia władzy policyjnej, uczestnicy targu obowiązani są zastosować się bezwzględnie do takiego zarządzenia.

Czas przywozu i ustawiania jatek, stołów, ławek, straganów i t. p., czas zajazdu wozów oraz wystawiania i układania towarów na targowiskach.

§ 5.

Jatek targowych nie wolno wnosić i ustawiać na targowiskach rychlej, jak ½ godziny przed rozpoczęciem targu. Stołów, ław, naczyń i podobnych sprzętów targowych nie wolno wnosić ani ustawiać na targowiskach rychlej, jak pół godziny przed rozpoczęciem targu. Nie wolno również zajeżdżać wozami z przedmiotami handlu targowego, ani też wystawiać lub układać towarów na targowiskach rychlej, jak pół godziny przed rozpoczęciem targu.

Porządek postojowy.

§ 6.

Ustawianie jatek, stołów, ławek, straganów, basenów oraz innych naczyń, tudzież zajmowanie stanowisk na targowiskach, odbywać się winno według wskazówek urzędników policyjnych i gminnych, dozorujących ruch targowy i to w ten sposób, aby pozostawało dość miejsca dla swobodnej komunikacji pieszej i kołowej.

Nikomu nie przysługuje prawo otrzymania stanowiska pewnej określonej wielkości lub szerokości.

Żaden sprzedawca wzgl. rzemieślnik nie może zajmować na jednem targowisku więcej, jak jedno stanowisko, ani też stanowiska tego dowolnie powiększać lub rozszerzać.

Miejsc sprzedaży nie wolno odstępować innej osobie.

Kto nie zajął przydzielonego mu miejsca targowego w godzinę po rozpoczęciu targu, nie może protestować, jeżeli miejsce to przydzielone zostanie innej osobie.

Osobne przepisy o stawianiu jatek.

§ 7.

Jatki stawiać wolno na targowiskach tylko za zezwoleniem władzy miejscowej. Strona frontowa jatek nie może być dłuższa jak 2,50 mtr.

Długość maksymalna jatek może być przez władzę policyjną skrócona, gdyby na targowiskach, z powodu powiększania się liczby stanowisk, nie było dość miejsca na pomieszczenie jatek w długości pierwotnie dozwolonej.

Jatki należy z zasady ustawiać rzędami, jedną tuż obok drugiej. Odstępy wolno pozostawiać tylko tam, gdzie to zostało wyraźnie zarządzone przez władzę policyjną.

Umieszczenie nakrycia dla ochrony towarów.

§ 8.

Sprzedawcom wolno zawieszać nad towarem okrycia w celu ochronienia go przed zmoknięciem, zakurzeniem lub szkodliwem działaniem słońca. Nakrycia takie powinny być wykonane z materjału nieprzemakalnego i umieszczone tak, aby nie hamowały ruchu, ani też w inny sposób publiczności nie przeszkadzały.

Rozbiórka jatek, usuwanie ich części, stołów, ław itp. — Opróżnianie targowiska po ukończonym targu.

§ 9.

Natychmiast po ukończeniu targu należy rozpocząć rozbiórkę jatek oraz usuwanie ich części, stołów, ław, straganów, pniaków, basenów, naczyń i t. p. W ciągu godziny prace te muszą być ukończone i targowiska zupełnie opróżnione.

Nie wolno pozostawiać na targowiskach kości, liści lub innych większych odpadków (n. p. papieru, skorup od jaj i t. p.). Każdy sprzedawca obowiązany jest usuwać takie odpadki równocześnie z swemi sprzętami albo wrzucać je do koszów, postawionych na ten cel przez Magistrat.

Zakaz tamowania ruchu, chodzenia z towarami, wykrzykiwania, licytowania i losowania.

§ 10.

Nikomu nie wolno ustawiać się z towarami, przeznaczonemi na sprzedaż, w przejściach, pozostawionych także w czasie targowym dla ruchu publicznego oraz na chodnikach.

Zakazane jest: sprzedawanie towarów przez chodzenie po placu targowym; wywoływanie i głośne zalecanie towarów, jakoteż urządzanie publicznego przetargu lub losowania.

Zakaz pozostawiania na targowiskach pojazdów, używanych do przewozu towarów.

§ 11.

Wozów, wózków ręcznych i t. p., służących do przewozu towarów, nie wolno pozostawiać na targowiskach dłużej, niż to jest konieczne dla wyładowania przywiezionych towarów. Na wyjątki od tego zakazu może pozwolić władza policyjna. Wózki ręczne wolno pozostawiać na targowiskach tylko wtenczas, jeżeli przywiezione niemi towary są tego rodzaju, że wymagają pozostawienia ich przez czas trwania targu na wózkach. O ileby jednak stanowisko targowe danej osoby zostało wskutek pozostawienia wózka znacznie powiększone, należy wózek z targowiska koniecznie usunąć.

Sprzedaż towarów z wozów.

§ 12.

Sprzedawcom zamiejscowym, przywożącym towary na targi wozami, wolno, o ile ruch targowy na to pozwala, zajeżdżać na targowiska wozami i z wozów tych towary sprzedawać. Wozy takie należy ustawiać według bliższych wskazówek urzędników policyjnych i miejskich, dozorujących ruch targowy. Po dokonanej sprzedaży towarów należy z wozami natychmiast odjechać z targowisk.

Oznaczanie stanowisk targowych.

§ 13.

Każdy sprzedawca targowy winien wywiesić przy swem stanowisku (jatce, straganie, stole, ławce, basenie, wozie lub wózku ręcznym) w sposób widoczny tablicę, na której ma być umieszczone w języku polskim jego nazwisko i imię oraz miejsce zamieszkania (ulica i numer), pismem wielkości conajmniej 5 cm.

Sprzedawcy mleka, masła, sera, jaj, drobiu i dziczyzny oraz innych towarów, przynoszonych na targowiska w koszykach, klatkach, naczyniach i t. p., obowiązani są tylko umieścić na tych przedmiotach małą tabliczkę, uwidoczniającą wyraźnie nazwisko i imię oraz miejsce ich zamieszkania.

Zakaz sprzedaży artykułów żywności i przedmiotów użytku, szkodliwych dla zdrowia, zepsutych, podrobionych lub sfałszowanych.

§ 14.

Sprzedaż artykułów żywności, ich surowców oraz tych przedmiotów użytku, których użycie zgodnie z ich przeznaczeniem, może się okazać szkodliwe dla zdrowia ludzkiego, podlega przepisom rozporządzenia Prez. Rzeczypospolitej z dnia 28 marca 1928 r. o dozorze nad artykułami żywności i przedmiotami użytku (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 343). Według tych przepisów, nie wolno przywozić także na targi i sprzedawać artykułów żywności, ich surowców oraz przedmiotów użytku, szkodliwych dla zdrowia, zepsutych, podrobionych lub sfałszowanych.

Uwagi:

Za przedmioty użytku, wymienione w § 14, uważane są w szczególności naczynia, aparaty i przybory, używane do wyrobu, przechowywania, mierzenia, ważenia, opakowania i spożywania artykułów żywności, środki kosmetyczne i ich opakowanie, odzież, przyrządy, służące do pielęgnowania ciała ludzkiego (aparaty, szczotki, grzebienie), zabawki, farby, tapety, barwniki, nafta, świece.

Artykuł żywności lub przedmiot użytku jest „szkodliwy dla zdrowia", jeżeli posiada własności trujące lub zakaźne, albo też zawiera składniki, mogące szkodliwie oddziałać na zdrowie ludzkie.

Artykuł żywności lub środek kosmetyczny jest „zepsuty", jeżeli pod wpływem czynników naturalnych, jak czas, temperatura, wilgoć, światło, drobnoustroje albo przez niewłaściwe przechowywanie lub zanieczyszczenie nastąpiła w nim zmiana jego normalnego lub pierwotnego składu, pierwotnej lub normalnej własności albo wartości odżywczej (użytkowej), czyniąca go niezdatnym do spożycia (użycia).

Artykuł żywności albo środek kosmetyczny jest „podrobiony", jeżeli jest sporządzony w ten sposób, aby wydawał się produktem innym, niż jest w rzeczy-

wistości i przez to posiada tylko pozór, nie zaś istotny skład, istotną własność lub istotną wartość spożywczą (użytkową) właściwego produktu.

Artykuł żywności lub środek kosmetyczny jest „sfałszowany", jeżeli przeprowadzono w nim zmianę, oddziaływującą na jego istotny skład, istotną własność, lub istotną wartość odżywczą lub użytkową, albo też zmianę, zmierzającą do ukrycia jego istotnego składu, istotnej własności lub istotnej wartości odżywczej lub użytkowej.

Artykuł żywności lub środek kosmetyczny jest w szczególności sfałszowany:

1. jeżeli dodano do niego jakiekolwiek ciało, zmieniające jego skład, własność lub wartość odżywczą (użytkową), lub też oddziaływujące na jego skład, własność lub wartość, chociażby dodatek ten był nieszkodliwy dla zdrowia lub niemniejszej wartości odżywczej lub użytkowej.

2. jeżeli odjęto mu w całości lub w części jakiś składnik, stanowiący o jego składzie, własności lub wartości odżywczej lub użytkowej,

3. jeżeli go zmieszano, zafarbowano lub sproszkowano w ten sposób, że przez to ukryto jego skład, własność lub wartość odżywczą lub użytkową.

§ 15.

Sprzedaż na targowiskach artykułów żywności i przedmiotów użytku podlega dozorowi przez uprawnionych do tego urzędników. Urzędnicy ci mają prawo pobierania prób z artykułów żywności i przedmiotów użytku, wystawianych na targowiskach dla celów sprzedaży.

Artykuły żywności i przedmioty użytku, dostarczone na targowiska, które już na podstawie przedwstępnego badania, przeprowadzonego przez uprawnionych do tego urzędników dozorujących, okażą się szkodliwe dla zdrowia ludzkiego, mogą być zajęte.

Artykuły żywności i przedmioty użytku, dostarczone na targowiska, które już na podstawie przedwstępnego badania, przeprowadzonego przez uprawnionych do tego urzędników dozorujących, okażą się podrobione, zepsute lub sfałszowane, mogą być zajęte, o ile zachodzą cechy przestępstwa, przewidzianego w rozporządzeniu Prez. Rz. z dnia 22. 3. 1928 r. o dozorze nad artykułami żywności i przedmiotami użytku.

Składanie artykułów żywności i środków spożywczych. — Zakaz dotykania ich. — Branie próbek.

§ 16.

Artykułów żywności i środków spożywczych nie wolno składać na ziemię, lecz tylko na czyste podstawki lub w czyste naczynia.

Kupującym nie wolno przed zakupieniem dotykać mięsa, kiszek, ryb, pieczywa, cukierków, owoców, tudzież wszelkich innych artykułów żywności i środków spożywczych, gotowych do spożycia.

Nie wolno wybierać towarów żywnościowych i spożywczych dotykaniem ich.

Dla spróbowania nie wolno kupującym brać towaru, lecz muszą go otrzymywać od sprzedawcy. Próbki masła, sera i t. p. wolno podawać kupującym tylko w czystych naczyniach; pozostałości takich próbek nie wolno mieszać ponownie z towarem, lecz należy je usunąć.

Przepis noszenia czystego okrycia wierzchniego przy sprzedaży niektórych artykułów żywności.

§ 17.

Osoby sprzedające mięso i wyroby mięsne, dziczyznę i drób w kawałkach, świeże ryby lub pieczywo, obowiązane są nosić na ubraniu czysty biały fartuch, pokrywający górną i dolną część ciała.

Sprzedaż mięsa i wyrobów mięsnych.

§ 18.

Mięso i wyroby mięsne wolno sprzedawać na targach tylko w jatkach lub w straganach, okrytych nieprzemakalnem płótnem i urządzonych w ten sposób, aby znajdujący się w nich towar chroniony był dostatecznie przed kurzem i wpływami atmosferycznemi.

Wywieszanie mięsa i wyrobów mięsnych po stronach zewnętrznych jatek i straganów jest wzbronione.

Przeznaczone do bezpośredniej sprzedaży mięso rozdrobnione wszelkiego rodzaju, w szczególności mięso siekane, musi być przykryte kloszem szklanym, gazą lub plecionką drucianą, tak, aby było chronione od kurzu i robaków (szczególnie od much i t. p.), a jednak widoczne dla kupującej publiczności.

Sprzedaż margaryny, sera z margaryny i sztucznych tłuszczów jadalnych.

§ 19.

W sprawie handlu margaryną, serem z margaryny i sztucznemi tłuszczami jadalnemi obowiązują przepisy §§ 1—3 ustawy z dnia 15 czerwca 1897 r. (Dz. U. Rz. Niem. str. 475) i obwieszczenie kanclerza Rzeszy Niem. z dnia 4 lipca 1897 r. (Dz. U. R. Niem. str. 591). Przedewszystkiem przestrzegać należy, co następuje:

1. Stanowiska i stragany, w których sprzedaje się lub wystawia na sprzedaż margarynę, ser z margaryny i sztuczne tłuszcze jadalne, muszą być oznaczone widocznym, wyraźnym i trwałym napisem: „Sprzedaż margaryny" — „Sprzedaż sera z margaryny" — „Sprzedaż sztucznego tłuszczu jadalnego".

2. W sprzedaży drobnicowej, wykonywanej zawodowo, należy margarynę, ser z margaryny i sztuczne tłuszcze jadalne wydawać kupującym w opakowaniu, na którem musi się znajdować napis: „Margaryna" — „Ser z margaryny" — „Sztuczny tłuszcz jadalny", tudzież nazwa osoby względnie firmy sprzedającej.

3. Jeżeli sprzedaje się lub wystawia na sprzedaż margarynę lub ser z margaryny w regularnie formowanych sztukach, to sztuki te muszą mieć kształt sześcienny i wytłoczony na nich napis: „Ser z margaryny".

4. Nie wolno mieszać dla celów sprzedaży masła lub smalcu maślanego z margaryną lub z innemi tłuszczami jadalnemi.

Sprzedaż masła.

§ 20.

W myśl obwieszczenia Rady Związkowej z dnia 1 marca 1902 r. nie wolno w wykonywaniu przemysłu sprzedawać ani wystawiać na sprze-

daż masła, zawierającego mniej tłuszczu, niż 80 na 100 jednostek wagi, albo w stanie niesolonym więcej wody niż 18 jednostek wagi, a w stanie solonym więcej wody niż 16 jednostek wagi.

§ 21.

Masło wolno sprzedawać tylko w kawałkach po 500, 250 i 125 gramów.

Sprzedaż mleka.

§ 22.

Mleko świeże krowie wolno wprowadzać w obrót handlowy tylko w postaci „mleka pełnego" lub „mleka zbieranego" albo „odtłuszczonego".

Wszelkie naczynia, w których przechowuje się mleko, przeznaczone dla celów sprzedaży, muszą być tak szczelnie zamknięte, aby uniemożliwiały zanieczyszczenie mleka wskutek takich wpływów zewnętrznych, jak kurz, owady i t. d.

Płótna, papieru i t. p. nie wolno używać jako zamknięcie lub uszczelnienie naczyń do mleka.

Na wszelkich naczyniach muszą być umieszczone, pismem wyraźnem i nieusuwalnem, napisy, uwidoczniające dokładnie rodzaj zawartego w nich mleka. Nie uważa się za nieusuwalne napisy na karteczkach, przywiązanych tylko lub przyklejonych do naczyń.

Przepisy powyższe stosują się odpowiednio także do śmietany, maślanki i mleka zsiadłego (kwaśnego).

Sprzedaż niedojrzałych owoców.

§ 23.

Niedojrzałe owoce należy jako takie na targowiskach oznaczać odpowiedniemi napisami. Nie wolno mieszać owoców niedojrzałych z dojrzałemi.

Sprzedaż owoców niedojrzałych dzieciom jest surowo wzbroniona.

Opakowywanie i zawijanie artykułów żywności i środków spożywczych.

§ 24.

Artykuły żywności i środki spożywcze wolno opakowywać lub zawijać bezpośrednio tylko w czysty papier, przedtem nieużywany i nie farbujący. Używanie dla tego celu papieru zapisanego lub zadrukowanego jest zakazane. Wyjątek stanowi jedynie taki papier, na którym wydrukowana jest tylko na jednej stronie firma lub reklama.

Przepis powyższy nie ma zastosowania do opakowywania lub zawijania takich artykułów żywności, jak ziemniaki, warzywo, sałata itp., które przed spożyciem muszą z natury rzeczy być czyszczone.

Legalne jednostki miar (wag).

§ 25.

Dla odważania towarów sprzedawcy obowiązani są posiadać na targowiskach dobrze działającą i legalną wagę. Przy odważaniu towarów należy stosować legalne jednostki miar (wag — § 26).

§ 26.

Legalnemi jednostkami miar (wag) są jednostki określone w dekrecie z dnia 8 lutego 1919 r. o miarach (Dz. Pr. P. P. Nr. 15, poz. 211) w brzmieniu rozporządzenia Prez. Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 308) oraz w rozporządzeniu Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 7 kwietnia 1919 r. o legalnych jednostkach miar (Dz. Pr. P. P. Nr. 41, poz. 299).

Nie wolno dla odmierzania (odważania) towarów używać żadnych miar pojemności ani też wyrażać i stosować w obrotach targowych dawnych jednostek miar (np. funtów i centnarów).

Sprzedaż niektórych towarów według miary (wagi).

§ 27.

Sprzedaż mięsa i wyrobów mięsnych, ryb, zboża, roślin strączkowych, mąki i krochmalu oraz ziemniaków odbywać się może tylko według wagi.

Jarzynę wszelkiego rodzaju, owoce i inne artykuły żywności wolno sprzedawać tylko według wagi lub na sztuki.

Odmierzanie (odważanie) suchych artykułów żywności i środków spożywczych.

§ 28.

Nie wolno tą samą miarą (wagą), która służy do odmierzania suchych artykułów żywności lub środków spożywczych, odmierzać towarów mokrych, tłustych lub mięsistych.

Normalna miara (waga) worka ziemniaków, snopka słomy i wiązki siana.

§ 29.

Normalna miara (waga) ziemniaków, dostarczanych na targi w celach sprzedaży w workach, powinna wynosić conajmniej 50 kg, miara normalna snopka słomy — 10 kg, miara normalna wiązki siana — 5 kg.

Ujawnianie cen.

§ 30.

W myśl rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 20 lutego 1923 r. (Dz. U. Nr. 22, poz. 139) posiadacze wszelkiego rodzaju handlów przedmiotami powszedniego użytku są obowiązani wywieszać w swych miejscach sprzedaży cenniki na wszelkie bez wyjątku przedmioty powszedniego użytku, przeznaczone na sprzedaż.

Cenniki winny być wywieszone względnie umieszczone na miejscu widocznem i dostępnem dla nabywcy wzgl. spożywcy.

Ceny ujawniane na przedmioty powszedniego użytku powinny być zgodne z cenami istotnie pobieranemi.

Co do sposobów i form sporządzania i wywieszania cenników, jak i co do sposobów i formy ujawniania cen na przedmiotach, przeznaczonych do sprzedaży, obowiązuje rozporządzenie Starosty w Czarnkowie.

§ 31.

Dla celów statystyki urzędowej, publiczność, zwiedzająca targi, jest obowiązana udzielać właściwym osobom informacyj o płaconych przez nią cenach za towary targowe.

Ochrona zwierząt.

§ 32.

Nie wolno znęcać się nad zwierzętami, spędzanemi (przywożonemi, wnoszonemi) na targowiska dla celów sprzedaży, jak również nad zwierzętami, używanemi do przewozu towarów na targi.

Przez znęcanie się nad zwierzętami należy rozumieć w myśl rozporządzenia Prez. Rz. z dn. 22 marca 1928 r. (Dz. U. Nr. 36, poz. 332):

1. bicie zwierząt po głowie, dolnej części brzucha, dolnych częściach kończyn,
2. bicie zwierząt przedmiotami twardemi i ostremi albo zaopatrzonemi w urządzenia obliczone na sprawianie specjalnego bólu,
3. zmuszanie zwierząt do zbyt szybkiego biegu, nie odpowiadającego ich siłom,
4. przewożenie, przenoszenie lub spędzanie zwierząt w sposób, w pozycji lub w warunkach, powodujących zbędne cierpienia fizyczne,
5. używanie uprzęży, pęt, więzów i t. p., powodujących ból, albo używanie ich w sposób, mogący sprawić ból lub uszkodzenie cielesne,
6. złośliwe straszenie i drażnienie zwierząt,
7. wszelkie wogóle zadawanie zwierzętom cierpień bez odpowiednio ważnej i słusznej przyczyny.

§ 33.

Drób żywy wszelkiego rodzaju wolno sprowadzać na targi i wystawiać na sprzedaż tylko w klatkach kratowanych lub w innych przewiewnych skrzyniach. Klatki (skrzynie i t. p.) powinny być zbudowane tak, aby ptactwo mogło się w nich pomieścić wygodnie obok siebie.

W każdej klatce (skrzyni i t. p.) musi być wewnątrz przymocowane naczynie do wody, napełnione wodą. Nie wolno wiązać zwierząt za skrzydła lub nogi, związywać dwie sztuki lub więcej razem, unosić za skrzydła lub nogi.

Świnie wolno dostarczać na targi tylko na wozach.

Zakaz zabijania, skubania, odzierania ze skóry i patroszenia zwierząt na targowiskach.

§ 34.

Surowo wzbronione jest na wszystkich targowiskach zabijanie, skubanie, odzieranie ze skóry i patroszenie zwierząt.

Zakaz powyższy nie dotyczy zabijania ryb.

Zakaz sprzedawania dziczyzny w czasie ochronnym.

§ 35.

Nie wolno sprowadzać na targi i wystawiać na sprzedaż żadnej zwierzyny łownej po upływie dziesięciu dni od rozpoczęcia czasu ochronnego tej zwierzyny, przewidzianego w rozporządzeniu Prez. Rzplitej z dn. 3 grudnia 1927 r. o prawie łowieckiem (Dz. U. R. P. Nr. 110, poz. 934).

Zaopatrywanie zwierząt, sprowadzanych na targi, w świadectwa miejsca pochodzenia. — Nadzór weterynaryjny nad targami zwierząt.

§ 36.

W myśl rozporz. Ministra Rolnictwa z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. Nr. 42, poz. 408) świnie, owce, kozy i drób, spędzane na targowiska i targi — winny być przez ich posiadaczy zaopatrzone w odpowiednie świadectwo miejsca pochodzenia, zawierające dane, wymienione w § 3, a wystawione przez zarząd miejscowej gminy lub przez urząd, wyznaczony przez wojewodę.

Zwierząt, nie zaopatrzonych w świadectwo miejsca pochodzenia, odpowiadające powyższym przepisom, nie wolno dopuszczać na targowiska.

§ 37.

Na podstawie rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dn. 12 czerwca 1928 r. (Dz. U. Nr. 65, poz. 597) podlegają targi zwierząt nadzorowi weterynaryjnemu, wykonywanemu przez powiatowych lekarzy weterynaryjnych lub innych, wyznaczonych przez wojewodę, o ile wojewoda targów tych nie zwolnił od tego nadzoru.

Każde zwierzę przy sprowadzeniu na targ podlega zbadaniu przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i sprawdzeniu świadectwa miejsca pochodzenia (§ 36).

Podczas trwania targu zwierzęta podlegają nadzorowi powiatowego lekarza weterynaryjnego.

W razie stwierdzenia zaraźliwej choroby zwierzęcej lub podejrzenia o taką chorobę, powiatowy lekarz weterynaryjny obowiązany jest nie dopuścić chorych i podejrzanych o chorobę zwierząt na targ, lecz odosobnić je i postępować — zależnie od rodzaju zaraźliwej choroby — według przepisów rozporządzenia Min. Roln. z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. Nr. 19, poz. 167).

Prawo uczęszczania na targi.

§ 38.

Każdy ma prawo uczęszczać na targi, tudzież sprzedawać i kupować na nich towary, należące do kategorji dozwolonego obrotu targowego (§ 1).

W wykonywaniu przemysłu cudzoziemcom wolno sprzedawać i kupować na targach towary pod warunkiem, określonym w art. 4 rozp. Prez. Rzplitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. Nr. 53, poz. 468) oraz w § 2 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 7 grudnia 1927 r. (Dz. U. Nr. 111, poz. 942). Za cudzoziemca uważa się w myśl rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 sierpnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 83, poz. 465) każdego, kto nie posiada obywatelstwa polskiego.

Pierwszeństwo przy zakupie artykułów żywności dla konsumentów. Zakaz niewłaściwego zachowywania się sprzedających i kupujących.

§ 39.

W pierwszych 2 godzinach po rozpoczęciu targu przysługuje wyłączne prawo zakupu na targowiskach artykułów żywności miejscowym konsumentom.

Jeżeli handlarze, przekupnie lub inne osoby odpychają kupujących na targach lub też nieodpowiedniem zachowaniem się wstrzymują ich od poczynienia zakupów, podlegają ukaraniu.

Pośrednikom i odsprzedającym nie wolno otaczać i obsiadać wozów rolników, producentów i sprzedawców w taki sposób, któryby utrudniał pozostałej kupującej publiczności zbliżenie się wozu i zakup towarów.

Żadnemu kupującemu nie wolno odbierać innej osobie możności zakupu przez ofiarowanie za dany towar wyższej ceny.

Bezczynne i bezcelowe stanie w miejscu, utrudniające ruch targowy, jest wzbronione.

Czyszczenie targowisk.

§ 40.

Czyszczenie targowisk po ukończonym targu, jako też usuwanie odpadków i pozostałości, o ile w myśl § 9 nie są do tego obowiązani sami sprzedawcy — załatwia gmina wiejska.

Opłaty targowe (postojowe).

§ 41.

Pobieranie opłat targowych (postojowego) za używanie miejsc targowych regulują osobne przepisy.

Osobne zarządzenia władzy policyjnej.

§ 42.

Każdy sprzedawca, jak również każdy kupujący i zwiedzający targ jest obowiązany stosować się do wszelkich zarządzeń władzy policyjnej, wydanych na czas przejściowy w sprawie pewnych targowisk w interesie publicznym lub też z powodu nadzwyczajnych okoliczności, podanych do publicznej wiadomości w sposób w miejscu przyjęty.

Każdy sprzedawca, kupujący i zwiedzający targ jest również obowiązany (niezależnie od ewtl. późniejszego korzystania z przysługujących mu środków prawnych) stosować się natychmiast do zarządzeń urzędników policyjnych (oraz ich personelu pomocniczego), wydanych w interesie komunikacji, spokoju, porządku i bezpieczeństwa publicznego oraz w celach sanitarnych.

Postanowienia karne i końcowe.

§ 43.

Winni naruszenia przepisów niniejszego regulaminu, a także winni niezastosowania się do zarządzeń urzędników policyjnych (oraz ich personelu pomocniczego), wydanych na zasadzie tego regulaminu w sprawach targowych, karani będą na podstawie § 149 l. 6 niem. ordynacji przemysłowej — o ile dany czyn w ustawach i rozporządzeniach nie jest zagrożony karą surowszą — grzywną do 30 złotych, zamienną w razie niemożności jej zapłacenia, na karę aresztu do ośmiu dni.

§ 44.

Regulamin niniejszy wchodzi w życie dnia następującego po jego ogłoszeniu.

Z dniem wejścia w życie tego regulaminu tracą moc obowiązującą wszystkie sprzeczne z nim przepisy miejscowe, w szczególności rozporządzenie policyjne o porządku targowym.

* * *

Niniejszy regulamin uchwaliła Rada Miejska na posiedzeniu w dniu 3 września 1930.

Drawsko, dnia 3 września 1930 r.

Urząd gminy:

(—) Misiołek, Przewodniczący gminy.
(—) Helak Stanisław, I ławnik.
(—) Matuszewski, II ławnik.

* * *

Niniejszy regulamin o porządku na targach małych (zwykłych, tygodniowych) w gminie Drawsko, zatwierdzam na podstawie art. 68 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 53. poz. 468).

Czarnków dnia 11 października 1930 r.
L. dz. 4500/30.

Starosta Powiatowy: (—) St. Boguszewski.

Dodatek Nr. 20 do statutu Powiatowej Kasy Chorych w Śremie.

Rada Powiatowei Kasy Chorych w Śremie uchwaliła na posiedzeniu 17 sierpnia 1930 r. następującą zmianę § 106 statutu.

§ 106 brzmi:

„Członkowie Zarządu sprawuia swói urząd bezpłatnie jako urząd honorowy. Nie mogą oni być jednocześnie płatnymi urzednikami lub pracownikami Kasy. Członkom Zarządu Kasa daje jednak odszkodowanie za czas poświęcony sprawom Kasy w obrebie działalności Kasy według następujących norm:

a) zwrot faktycznie poniesionych kosztów podróży koleja lub inna komunikacja publiczna, ponadto za dojazd inną lokomocie taksamo 30 gr za kilometr: wego 30 gr za klm., a w razie niemożności skorzystania z kolei za inną lokomocie taksamo 30 gr za kilometr;

b) zwrot faktycznie utraconego zarobku.

Przy podróżach połączonych z delegacjami poza obreb Kasy t. j. powiatu śremskiego Kasa płacić bedzie koszta podróży według 6-tej grupy uposażeń urzędników państwowych, zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 17. IX. 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 92/27, poz. 826).

Normy te stosowane będą również dla członków Komisji Rewizyjnej i Komisji Rozjemczej.

Wysokość odszkodowania dla członków Rady Kasy za wydatki połączone z udziałem ich w zebraniach Rady ustanawia Rada Kasy."

Śrem, dnia 17 sierpnia 1930 r.

Zarząd Powiatowej Kasy Chorych w Śremie:
(—) Ratajczak, Przewodniczący. (—) Miedzianowski, Dyrektor.

* * *

Zatwierdza się na mocy art. 100 ustawy z dnia 19 maja 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 272) o obowiązkowem ubezpieczeniu na wypadek choroby.

Dodatek obowiązuje od dnia zatwierdzenia.

Poznań, dnia 12 stycznia 1931 r.
L. dz. OU 8263/30.

Okręgowy Urząd Ubezpieczeń.
Dyrektor: (—) Mańkowski.

Wyciąg ze statutu Spółki Meljoracyjnej Tarkowo w Tarkowie, powiat inowrocławski.

§ 1.

Nazwa Spółki brzmi: Spółka Meljoracyjna Tarkowo. Siedzibą Spółki jest Tarkowo.

§ 2.

Celem Spółki jest zwiększenie wydajności gruntów, należących do obrębu Spółki odwodnieniem, według projektu z dnia 2 lutego 1908 i 9 maja 1910 r., sporządzonego przez p. Krügera, radcę budownictwa w Bydgoszczy, na utrzymanie urządzeń do tego potrzebnych.

§ 10.

Zgromadzenie członków stanowi o:
1. wyborze członków zarządu i ich zastępców,
2. wysokości odszkodowania dla przewodniczącego,
3. wyborze sędziów polubownych i ich zastępców,
4. zmianie statutu,
5. ustanowieniu budżetu oraz zatwierdzeniu i przyjęciu rachunkowości i bilansu,
6. rozwiązaniu Spółki,
7. wyborze komisji rewizyjnej.

§ 11.

Pierwsze zgromadzenie członków, celem wyboru zarządu zwołuje władza nadzorcza, sporządzająca w tym celu tymczasową listę głosujących według stosunku obszarów, wykazanych w rejestrze gruntowym Spółki, a zaokrąglonych do pełnej liczby hektarów.

Następne zgromadzenia członków zwołuje przewodniczący zarządu Spółki w okolicznościach, przewidzianych niniejszym statutem i artykułem 161 ustawy wodnej conajmniej jeden raz w roku.

Zapozwanie członków na zgromadzenie ogłasza się z podaniem przedmiotu obrad conajmniej 7 dni wprzód w sposób przyjęty w gminach, leżących całkowicie lub częściowo w obrębie Spółki.

Uchwały zgromadzenia członków są ważne przy obecności nie mniej, niż połowy członków, którzy ponadto przedstawiać muszą właścicieli przynajmniej połowy obszaru gruntów, włączonych do Spółki. Jeżeli nie stawi się potrzebna ilość członków, zwołuje się powtórne zgromadzenie według postanowień § 9 ust. 2 statutu niniejszego.

§ 12.

Obowiązkiem przewodniczącego zarządu jest poza innemi, statutem oznaczonemi zadaniami:
a) przewodniczenie na zgromadzeniu członków i zebraniu zarządu.

§ 28.

Spółka umieszcza ogłoszenia w swojem imieniu z podpisem przewodniczącego zarządu Spółki.

Ogłoszenia przeznaczone do publicznej wiadomości umieszcza Spółka w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim i według zwyczaju miejscowości, należących całkowicie lub częściowo do obrębu Spółki, a także według swego uznania i w prasie.

Przetargi na roboty spółkowe mogą być ogłaszane tylko w prasie.

* * *

Uchwalony dnia 17 grudnia 1930 r. przez Walne Zgromadzenie członków powyższy statut w miejsce dotychczas obowiązującego niemieckiego z dnia 25 listopada 1911 r. i jego zmian z dnia 3 listopada 1924 r. zatwierdzam na podstawie art. 177 ustawy wodnej z dnia 19. IX. 1922 r.

Starosta Powiatowy:
w z. (—) Głodowski, referendarz.

L. dz. 4823/30. IX.

Wyciąg ze statutu Spółki Drenarskiej w Latalicach.

§ 1.

Nazwa Spółki brzmi: Spółka Drenarska w Latalicach, powiat poznański.

Siedzibą Spółki są Latalice.

§ 2.

Celem Spółki jest utrzymanie porządku wydrenowanego pola według projektu z dnia 29. III. 02 r., sporządzonego przez królewskiego, mierniczego (Freude, zamieszkałego w Niemczech, pobyt nieznany) oraz utrzymanie urządzeń do tego potrzebnych.

§ 10.

Zgromadzenie członków stanowi o:
1. wyborze członków zarzadu i ich zastępców,
2. wysokości odszkodowania dla przewodniczącego,
3. wyborze sędziów polubownych i ich zastępców,
4. zmianie statutu,
5. ustanowieniu budżetu oraz zatwierdzeniu i przyjęciu rachunkowości i bilansu,
6. rozwiązaniu Spółki,
7. wyborze komisji rewizyjnej.

§ 11.

Pierwsze celem wyboru członków zarządu potrzebne zgromadzenie członków zwołuje władza nadzorcza, sporządzająca w tym celu tymczasową listę głosujących według stosunku obszarów, wykazanych w rejestrze gruntowym Spółki, a zaokrąglonych do pełnej liczby hektarów.

Następne zgromadzenia członków zwołuje przewodniczący zarządu w okolicznościach, przewidzianych niniejszym statutem i artykułem 161 ustawy wodnej conajmniej jeden raz w roku.

Zapozwanie członków na zgromadzenie ogłasza się z podaniem przedmiotu obrad conajmniej 7 dni wprzód w sposób przyjęty w gminach, leżących całkowicie lub częściowo w obrębie Spółki.

Uchwały zgromadzenia członków są ważne przy obecności niemniej, niż połowy członków, którzy ponadto przedstawiać muszą właścicieli przynajmniej połowy obszaru gruntów, włączonych do Spółki. Jeżeli nie stawi się potrzebna ilość członków, zwołuje się powtórne zgromadzenie według postanowień § 9 ust. 2 statutu niniejszego.

§ 12.

Obowiązkiem przewodniczącego zarządu jest poza innemi, statutem oznaczonemi zadaniami:

i) zadokumentowanie uchwał zarządu i zgromadzenia członków wydziału.

§ 28.

Spółka umieszcza ogłoszenia w swojem imieniu z podpisem przewodniczącego zarządu Spółki.

Ogłoszenia przeznaczone do publicznej wiadomości umieszcza Spółka w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim i według zwyczaju miejscowości, należących całkowicie lub częściowo do obrębu Spółki, a także według swego uznania i w prasie.

Przetargi na roboty spółkowe mogą być ogłaszane tylko w prasie.

Poznań, dnia 23 października 1930 r.

Starosta Powiatowy:
w z. (—) Dziedzic, referendarz wojew.

Zmiana § 2 statutu Spółki Regulacji i Obwałowania Górnej Orli z dopływami.

Zgodnie z uchwałą zgromadzenia członków z dnia 30 września 1926 r. i na podstawie art. 81 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22. III. 1928 r. o postępowaniu administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 341) uzupełniam brzmienie ustępu 1 § 2 statutu jak następuje:

§ 2.

Celem Spółki jest ochrona gruntów przed zalewami i uregulowanie koryta Górnej Orli i jej dopływów tudzież nawodnienie łąk według ogólnego planu, sporządzonego przez inż. dypl. Oskara Heinzel'a w Poznaniu z dnia 7 czerwca 1926 r. oraz utrzymanie urządzeń do tego potrzebnych.

Rawicz, dnia 8 stycznia 1931 r.

Starosta Powiatowy: (—) Ekkert.

Otwarcie wiosennego Kursu Dokształcającego dla urzędników administracji komunalnej województw poznańskiego i pomorskiego.

Powołując się na § 37 regulaminu Kursów Dokształcających podaję do wiadomości, że otwarcie wiosennego Kursu Dokształcającego dla urzędników administracji komunalnej województw poznańskiego i pomorskiego nastąpi w poniedziałek, dnia 2 marca 1931 r.

Program wykładów i warunki przyjęcia ogłoszono w Nr. 37 Poznańskiego Dziennika Wojewódzkiego z dnia 23 sierpnia 1930 r.

Zgłoszenia kandydatów należy nadsyłać do Dyrekcji Kursów (Starostwo Krajowe w Poznaniu) do dnia 14 lutego br.

Dyrektor Kursów: (—) Dr. Hubert.

Ogłoszenie.

Spółka handlowa Piotrowski i Ska, Dom rolniczo-komisowy, towarzystwo z ograniczoną poręką w Wyrzysku, została rozwiązana i to po ukończeniu likwidacji.

Wyrzysk, dnia 22 stycznia 1931 r.

Piotrowski i Ska,
Dom rolniczo-komisowy t. z o. p.

Zagubione dokumenty.

Zaginął dowód tożsamości konia Serja E Nr. 84 458, własności Mrowińskiego Rocha z Mikstatu.

*

Skradzione zostały dowody tożsamości Nr. 989 313, 989 314 i 989 315, wystawione na nazwisko Wilhelma Joopa z Dębionki, pow. Wyrzysk.

*

Zagubiono legitymację służbową Nr. 61 na nazwisko posterunkowego Łuczaka Jana, wystawioną przez Komendę Wojewódzką P. P. Poznań.

*

Zagubiono dowód tożsamości konia Serja A Nr. 895 982, wydany przez Inspektorat koni w Bydgoszczy, własność Sichtinga Franciszka, zam. w Bydgoszczy, Gdańska 33.

*

Skradziono legitymację służbową Nr. 215, wystawioną przez Inspektorat Okręgowy Straży Granicznej w Czersku (Pomorze), na nazwisko Włodarczyka Juljana.

*

Zaginęła książka rewizyjna kotła Nr. 359 fabr. H. Cegielski z roku 1897 na ciśnienie robocze 7 atm.

Zarząd Majętności Łęg, pow. śremski.

Zagubiono kartę łowiecką wystawioną przez Starostwo Grodziskie dnia 27 lutego 1929 r. za Nr. 059 586 na nazwisko Jacobi, Trzcianka, pow. Grodzisk, ważną do dnia 28 lutego 1932 r.

*

Zagubiono kwitarjusz sekwestratorski serja O od Nr. 119 000 do Nr. 119 100 wobec czego unieważnia się pozostałe pokwitowania zawarte w tym kwitarjuszu począwszy od Nr. 119 045 do Nr. 119 100 włącznie.

Izba Skarbowa w Poznaniu.

*

Zagubiono książeczkę wojskową na nazwisko Dominik Pacuszko, r. 1900, wystawiona przez P. K. U. w Inowrocławiu.

Licytacje.

Subhastacje przymusowe.

Poniżej pod poz. **382—391** oznaczone nieruchomości zostaną w drodze egzekucji w terminach odnośnej pozycji podanych sprzedane. W każdej z tych spraw subhastacyjnych zarządzają podpisane poniżej Sądy:

Niniejszem wzywa się wszystkich, których prawa w chwili zapisania wzmianki o przetargu nie były w księdze gruntowej uwidocznione, aby się z niemi zgłosili najpóźniej w dniu przetargu, przed wezwaniem do wnoszenia ofert i prawa te uprawdopodobnili, gdyby wierzyciel im przeczył. W razie niezastosowania się do powyższego wezwania, prawa te przy oznaczeniu najniższej oferty nie zostaną wcale uwzględnione a przy rozdziale ceny kupna dopiero po roszczeniu wierzyciela i innych prawach.

Zaleca się dwa tygodnie przed terminem podać na piśmie albo do protokółu sekretarza sądowego dokładne obliczenie swych roszczeń w kapitale, odsetkach, kosztach wypowiedzenia i kosztach sądowego dochodzenia swych praw, oraz oznaczyć pierwszeństwo, którego się żąda.

Tych, którym służy prawo sprzeciwienia się przetargowi wzywa się, aby przed udzieleniem przybicia targu postarali się o zniesienie lub zawieszenie postępowania, gdyż inaczej prawo ich odnosić się będzie zamiast do nieruchomości, tylko do uzyskanej ceny kupna.

382

Nieruchomość położona w Kamieńcu, powiatu śmigielskiego i w chwili uczynienia wzmianki o przetargu zapisana w księdze gruntowej Kamieniec dobra, tom I, wykaz liczba 1, we wielkości 284,18,46 ha. Nr. matrykuły 42. Czysty dochód, jako podstawa podatku gruntowego 1614,84 tal., wartość użytkowa, jako podstawa podatku budynkowego 3657 zł., na imię dyrektora banku Zygmunta Kozierowskiego w Poznaniu, ul. Franciszka Ratajczaka 36, zostanie **dnia 15 lipca 1931 o godz. 10-tej przedpołudniem** w drodze egzekucji wystawioną na przetarg w niżej oznaczonym Sądzie, pokój Nr. 8. — Wzmiankę o przetargu zapisano w księdze gruntowej dnia 11 grudnia 1930 r. — Śmigiel, dnia 19 stycznia 1931. Sąd Grodzki.

383

W sprawie przetargu przymusowego nieruchomości położonej w Śremie, zapisanej w ks. wieczystej Śrem, tom IX, wykaz L. 420, na nazwisko Leokadji Leonory z Kowalskich Ronke, uzupełnia się zarządzenie tutejszego Sądu z dnia 9 sierpnia 1930 r., wyznaczające termin przetargu przymusowego na **dzień 18 lutego 1930 r.** przed Sądem Grodzkim w Śremie w ten sposób, że nieruchomość wyżej oznaczona wystawiona na przetarg w drodze egzekucji. — Śrem, dnia 23 stycznia 1931. Sąd Grodzki.

384

Nieruchomość położona w Kępnie i w chwili uczynienia wzmianki o przetargu zapisana w księdze gruntowej Kępno, tom XX, karta nr. 929, na imię ogrodnika Stanisława Luecka z Kępna i jego z nim w ogólnej wspólności majątkowej żyjącej żony Heleny z domu Domańskiej, zostanie **dnia 20 maja 1931 o godz. 10-tej przedpołndniem** wystawiona na przetarg w niżej oznaczonym Sądzie, pokój Nr. 7. Nieruchomość stanowi oranżerję, szopę do narzędzi z przybudówką, rolę, o powierzchni 1,08,16 ha, o czystym dochodzie 5,76 tal. i 458 mk. wartości użytkowej i jest zapisaną w matrykule podatku gruntowego pod nr. 547, oraz w księdze podatku budynkowego pod nr. 590. Wzmiankę o przetargu zapisano w księdze gruntowej dnia 3 listopada 1930. Kępno, dnia 20 stycznia 1931. Sąd Grodzki.

385

Nieruchomość położona w Sowinie Błotnej i w chwili uczynienia wzmianki o przetargu przymusowym, zapisana w księdze gruntowej Sowina Błotna, karta nr. 11, na imię Józefa Wenca, rolnika w Sowinie Błotnej, zostanie w drodze egzekucji **dnia 3 kwietnia 1931 r. o godz. 10-tej przedpołudniem** wystawioną na przetarg przymusowy w niżej oznaczonym Sądzie, pokój nr. 1. — Nieruchomość ta, o powierzchni 3,32,38 ha, składa się z domu mieszkalnego i oberży z przybudówką, z chlewa, stodoły, szopy i wiatraka, o czystym dochodzie gruntowym 9,87 tal. i 204 zł. wartości użytkowej budynków. Wyciągi katastralne i uwierz. odpis z księgi wieczystej są wyłożone do wglądu w Sekretarjace 1, niżej podpisanego Sądu. — Pleszew, dnia 17 stycznia 1931. Sąd Grodzki.

386

Nieruchomość położona w Brzeziu i w chwili uczynienia wzmianki o przetargu przymusowym zapisana w księdze gruntowej Brzezie, tom I, karta nr. 19, na imię Antoniego Chmielewskiego w Poznaniu, zostanie w drodze egzekucji **dnia 10 kwietnia 1931 o godz. 10-tej przedpołudniem** wystawioną na przetarg przymusowy w niżej oznaczonym Sądzie, pokój nr. 1. Nieruchomość powyższa o powierzchni 9,19,31 ha, składa się z domu mieszkalnego, chlewa, stodoły i młyna wodnego, o czystym dochodzie gruntowym 27,09 tal. i 180 zł. wartości użytkowej budynków. Wyciągi katastralne i hipoteczne można przeglądać w Sekretarjacie I. tutejszego Sądu. Pleszew, dnia 9 stycznia 1931. Sąd Grodzki.

387

Nieruchomość położona w Pleszewie i w chwili uczynienia wzmianki o przetargu przymusowym zapisana w ks. gruntowej Pleszew. karta nr. 802, na imię Józefa Polszakiewicza, mistrza piekarskiego w Pleszewie, zostanie w drodze egzekucji **dnia 17 kwietnia 1931 o godz. 10-tej przedpołndniem** wystawioną na przetarg przymusowy w niżej oznaczonym Sądzie. pokój nr. 1. Nieruchomość ta, o powierzchni 0,03,30 ha, składa się z domu mieszkalnego z przybudówką, piekarni i chlewu, o wartości użytkowej 779 zł. Wyciągi katastralne i uwierzytelniony odpis z księgi wieczystej można przeglądać w Sekretarjacie I. niżej podpisanego Sądu. — Pleszew, dnia 9-go stycznia 1931. Sąd Grodzki.

388

Nieruchomość położona w Pleszewie i w chwili uczynienia wzmianki o przetargu przymusowym zapisana w księdze gruntowej Pleszew, tom IV, karta nr. 184, na imię Wincentego Aleksandrowicza, robotnika w Pleszewie, zostanie w drodze egzekucji **dnia 27 marca 1931 o godz. 10-tej przedpołudniem** wystawioną na przetarg przymusowy w niżej oznaczonym Sądzie, pokój nr. 1. Nieruchomość ta składa się ze zabudowanego podwórza, a to z domu mieszkalnego z przybudówką i chlewa, o powierzchni 0,02,30 ha. Wartość użytkowa budynków 687 z. Wyciągi katastralne i hipoteczne mogą być przeglądnięte w Sekretarjacie I. tut. Sądu Powiatowego. — Pleszew, dnia 9 stycznia 1931. Sąd Grodzki.

389

Nieruchomość położona w Brzyskorzystwi, pow. Żnin i w chwili uczynienia wzmianki o przetargu zapisana w księdze gruntowej Brzyskorzystew, tom II, karta 30, na imię wdowy Emilji Mundt z Brzyskorzystwi, zostanie w drodze egzekucji **dnia 17 marca 1931 o godz. 10-tej przedpołudniem** wystawioną na przetarg w niżej oznaczonym Sądzie, pokój Nr. 8. Nieruchomość ta jest osadą rentową, o charakterze niepodzielnego dziedziczenia, o obszarze 18,39,15 ha, z której czysty dochód, jako podstawa podatku budynkowego wynosi 105 mk. i jako podstawa podatku gruntowego 72,54 tal. O bliższych szczegółach można się dowiedzeć w sekretarjacie, pokój 5 niżej oznaczonego sądu. Wzmiankę o przetargu zapisano w księdze gruntowej dnia 19 lutego 1930 r. — Żnin, dnia 15 stycznia 1931. Sąd Grodzki.

390

Nieruchomość położona w Annowie, pow. Żnin i w chwili uczynienia wzmianki o przetargu zapisana w księdze gruntowej Annowo, tom I, karta 5, na imię Kazimierza Szałkowskiego, rolnika z Kruszwicy, zostanie w drodze egzekucji **dnia 17 marca 1931 o godz. 11-tej przedpołudniem** wystawioną na przetarg w niżej oznaczonym Sądzie, pokój Nr. 8. Nieruchomość Annowo, tom I, karta 5, jest gruntem zabudowanym, o obszarze 3,13,80 ha, o wartości użytkowej 45 mk., jako podstawie podatku gruntowego 4,84 tal. O bliższych szczegółach można się dowiedzieć w sekretarjacie, pokój 5 niżej oznaczonego sądu. Wzmiankę o przetargu zapisano w księdze gruntowej dnia 19 lutego 1930. — Żnin, dnia 15 stycznia 1931. Sąd Grodzki.

391

Nieruchomość położona w Pniewach, powiat Żnin i w chwili uczynienia wzmianki o przetargu zapisana w księdze gruntowej Pniewy, tom I, karta 14, na imię Teodory Sarnowskiej z Folusza Młyn, zostanie w drodze egzekucji **dnia 19 marca 1931 o godz. 10-tej przedpołud.** wystawioną na przetarg w niżej oznaczonym Sądzie, pokój Nr. 12. Nieruchomość ta położona w Foluszu, gmina Pniewy, jest gruntem zabudowanym, o obszarze 14,83,60 ha, o wartości, jako podstawie podatku budynkowego 180 mk. i wartości, jako podstawie podatku gruntowego 26,12 tal. O bliższych szczegółach można się dowiedzieć w sekretarjacie, pokój 5, niżej oznaczonego sądu. Wzmiankę o przetargu zapisano w księdze gruntowej dnia 8 października 1930. — Żnin, dnia 15 stycznia 1931. Sąd Grodzki.

Sprawy konkursowe.

392

Po myśli § 162 ustawy upadłościowej, wyznacza się w sprawie upadłościowej Tow. Akc. Wojciechowo, termin końcowy na **dzień 4 lutego 1931 o godz. 10-tej przedpołudniem,** pokój 23 tutejszego Sądu. — Poznań, dnia 14 stycznia 1931. Wydział 2a Sądu Grodzkiego.

393

W sprawie zapobiegawczej do majątku Firmy Śremska Tkalnia w Śremie, właśc. M. Łukaszewski w Śremie, wyznacza się za zezwoleniem Sądu po myśli art. 43, 44 i 45 rozporz. o zapobieganiu upadłości, dodatkowy termin do uzupełniającego ustalenia listy wierzycieli na **dzień 7-go lutego 1931 o godz. 9-tej przedpołudniem** w biurze Tkalni, ul. Chmielna. Wzywa się wszystkich posiadaczy weksli wystawionych, akceptowanych, indosowanych lub poręczonych przez powyższego dłużnika, by najdalej do dnia powyższego terminu zgłosili swoje pretensje u podpisanego nadzorcy. Uzupełniona lista wierzycieli wyłożona będzie ponownie w Sądzie Grodzkim w Śremie od dnia 9 lutego 1931 r. Od daty wyłożenia tej listy mogą wierzyciele nowowciągnięci zaskarżyć w terminie 7-mio dniowym postanowienia nadzorcy sądowego, co do wciągnięcia lub odmowy wciągnięcia wierzytelności na listę do wymienionego Sądu, który spór ostatecznie rozstrzyga. — Śrem, dnia 20 stycznia 1931. F. Maćkiewicz, nadzorca sądowy.

394

W sprawie wdrożenia postępowania upadłościowego nad majątkiem Stanisława Burzyńskiego w Poznaniu, ul. Fredry 1, zwołuje się wierzycieli na termin końcowy w **dniu 7 lutego 1931 o godz. 11-tej przedpołudniem** w pokoju 23, niżej podpisanego Sądu, celem wysłuchania wierzycieli co do zastanowienia postępowania uapdłościowego z powodu braku masy. — Poznań, dnia 22 stycznia 1931. Wydział 2a Sądu Grodzkiego.

Wywołania publiczne i zapozwy.

395

W sprawie Komunalnej Kasy Oszczędności miasta Zbąszynia, działającej przez Zarząd, powódki, zastąpionej przez adwokata Kazimierza Nykiela w Nowym Tomyślu, przeciw: 1. Karolowi Fischerowi, rolnikowi w Boruji Starej, 2. Emilji Marcie Deutschmann z domu Fischer w Miedzichowie, 3. Karolowi Alwinowi Fischer, nieznanego miejsca pobytu, 4. Selmie Annie Fischer w Brätz, Osthafenland, w Niemczech, 5. Hildegardzie Lisbet Röschel z domu Fischer w Boruji Starej, 6. Oskarowi Emilowi Fischerowi w Boruji Starej, 7. Emmie Friedzie Fischer w Boruji Starej, 8. Pawłowi Herbertowi Fischerowi, nieznanego z miejsca pobytu — pozwanym — o zapłatę hipoteki. Powódka wniosła skargę przed Sąd Powiatowy w Nowym Tomyślu z wnioskiem: 1. Pozwanych zasądza się jako solidarnych dłużników na zapłacenie powódce 1138,89 zł z 5% odsetkami od dnia 1 lipca 1930 r. 2. Koszta sporu nakłada się na pozwanych. Powódka wzywa zatem pozwanego ad 3 i 8, nieznanego miejsca pobytu, na termin do ustnej rozprawy, wyznaczony przed Sądem Grodzkim w Nowym Tomyślu, sala Nr. 8, na **dzień 25 lutego 1931 o godz. 10-tej przedpołudniem.** — Nowy Tomyśl, dnia 20 grudnia 1930. Sąd Powiatowy.

396

W sprawie Feliksa Potakowskiego w Bydgoszczy, zastąpionego przez pełnomocnika procesowego adwokata Gramatowskiego w Bydgoszczy, przeciw Zofji Potakowskiej z domu Szaniawskiej, zam. przedtem w Bydgoszczy, obecnie niewiadomego pobytu, wniósł powód skargę z zapozwem oraz wnioskiem na orzeczenie: 1. małżeństwo stron rozwodzi się z winy pozwanej. 2. koszta sporu ponosi pozwana. Wobec powyższej skargi z zapozwem wyznaczono termin do ustnej rozprawy przed Sądem Okręgowym w Bydgoszczy, pokój l. 22, na **dzień 11 marca 1931 o godz. 10-tej przedpołudniem,** na który wzywa się pozwaną z wezwaniem obrania sobie adwokata dopuszczonego przed wymienionym Sądem dla strzeżenia jej praw. — Bydgoszcz, dnia 12 stycznia 1931. Sekretarz Sądu Okręgowego.

397

Jan Patalas, sekretarz Wydziału Powiatowego w Krotoszynie, wystąpił z wnioskiem o wywołanie wierzyciela, zapisanej w księdze wieczystej nieruchomości Krotoszyn, karta 291, dział III, pod l. 3, dla Fond. zur Ausstattung Armen Jungfrauen zu Krotoschin, hipoteki we wysokości 320,20 talarów oraz z 5% odsetkami. — Wspomnianego wyżej wierzyciela wzywa się, aby w niżej oznaczonym Sądzie stawił się najpóźniej na terminie **dnia 5 marca 1931 o godz. 12-tej w południe** i zgłosił swoje prawa, gdyż w przeciwnym razie nastąpi wykluczenie powyższych praw. — Krotoszyn, dnia 17-go grudnia 1930. Sąd Grodzki.

398

Małgorzata Retzlaff z Neu-Lüdersdorf, zastąpiona przez pełnomocnika adw. Kosterlitz'a z Berlina, stawiła wniosek o wdrożenie postępowania wywoławczego względem następujących książek Kasy Oszczędności: Książki oszczędności Kasy Miejskiej Ujście Nr. 96 na kwotę 6 000 mkp., 107 na — 2 129 mkp., 108 na 5 450 mkp., 176 na — 4 680 mkp., 82 na — 6 000 mkp., 194 na — 4 190 mkp., 204 na — 4 000 mkp., 213 na — 2 950 mkp., 210 na — 5 084 mkp., 209 na — 3 000 mkp., 218 na — 3 294 mkp., 215 na — 3 864 mkp., 222 na — 20 334,09 mkp., 241 na — 3 219 mkp., 235 na — 3 538 mkp., 228 na — 3 180 mkp., 229 na — 5 787,09 mkp., 244 na — 3 000 mkp., oraz książki oszczędności Kasy

Miejskiej w Chodzieży i to: Nr. 2306 na kwotę 1 616,91 mkp., 2295 na — 3 193,07 mkp., 2479 na — 613,56 mkp., 2046 na — 233,— mkp., 2345 na — 2 135,51 mkp. 2379 na — 439,13 mkp., 2366 na — 251,94 mkp. Wzywa się posiadaczy wyżej wymienionych książek oszczędnościowych, aby najpóźniej **do dnia 28 marca 1931, jako terminu** wywoławczego w niżej podpisanym Sądzie, pokój nr. 8, wykazali swe prawa i książki oszczędnościowe przedłożyli, gdyż w przeciwnym razie zostaną umorzone. Zarazem na wniosek Małgorzaty Retzlaff z Neu Lüdersdorf, zast. przez adwokata Kosterlitza z Berlina zakazuje się Kasom Oszczędności w Chodzieży i Ujściu uskutecznienie wypłat posiadaczowi wyżej wymienionych książek oszczędnościowych, a w szczególności zakazuje się wydawania nowych kuponów procentowych, rentowych, dywidendowych względnie talonów (§ 1019 p. c.) — Chodzież, dnia 21 grudnia 1930. Sąd Powiatowy.

399

Cecylja Krupska, zam. w Gnieźnie, ul. Św. Wawrzyńca 25, wystąpiła z wnioskiem, by jej brata Wacława Krupskiego, urodzonego dnia 24 września 1884 w Gnieźnie, syna Wincentego i Marji, małżonków Krupskich, który na ostatku mieszkał w Poznaniu i w roku 1910 wyjechał do Ameryki Południowej, gdzie zamieszkiwał w Curitybie i od roku 1914 zaginął, uznać za zmarłego. Wspomnianego, zaginionego Wacława Krupskiego wzywa się, aby w niżej oznaczonym Sądzie, stawił się w terminie wywoławczym **dnia 5 sierpnia 1931 o godz. 12-tej w południe,** pokój 69, gdyż inaczej zostanie uznany za zmarłego. Wszyscy, którzyby mieli jaką wiadomość o życiu lub śmierci zaginionego, winni o tem donieść Sądowi, najpóźniej w terminie powyższym. — Poznań, dnia 2 stycznia 1931. Sąd Grodzki.

400

Gospodyni Marjanna Piecowa z Marydołów, powiat Ostrzeszów, działająca za zezwoleniem męża Wojciecha Pieca, tamże zamieszkałego, zastąpiona przez adwokata Radkego w Ostrzeszowie, wystąpiła ze skargą przeciwko robotnikowi Józefowi Piecowi, dawniej zamieszkałemu w Świecy, powiat Odolanów, obecnie nieznanego miejsca pobytu, wnosząc o wyznaczenie terminu do ustnej rozprawy w którym stawi wniosek: 1. Pozwanego zasądza się na udzielenie zezwolenia na wykreślenie hipoteki, zapisanej w księdze gruntowej Marydół, karta nr. 9, w dziale III, pod nr. 9, w kwocie 480 mk. z tytułu schedy. 2. Koszty sporu ponosi pozwany. 3. Wyrok jest tymczasowo wykonalny. Pozwanego wzywa się na termin do ustnej rozprawy, wyznaczony na **dzień 17 kwietnia 1931 o godz. 10-tej przedpołudniem** przed Sądem Grodzkim w Ostrzeszowie, sala Nr. 38. Powyższy wyciąg skargi, obwieszcza się celem publicznego doręczenia. — Ostrzeszów, dnia 20 stycznia 1931. Sekretarjat Sądu Powiatowego.

Zapisy w rejestrze majątkowym.

401

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych str. 2319 zapisano, iż małżonkowie Skotnik Emil, mistrz stolarski i Emma z domu Weigel, zamieszkali w Kępnie, zawarli na mocy kontraktu notarjalnego z dnia 1 października 1928 ogólną wspólność majątkową, z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Kępno, dnia 9 września 1929. Sąd Grodzki.

402

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych str. 2320 zapisano, iż małżonkowie Ostojski Jan, kupiec i Leokadja z domu Pohl, zamieszkali w Kępnie, zawarli na mocy kontraktu notarjalnego z dnia 1 marca 1929 zupełny rozdział majątków. — Kępno, dnia 9 września 1929 r. Sąd Grodzki.

403

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych str. 2321 zapisano, iż małżonkowie Mysior Stanisław i Marjanna z domu Mieszała, zamieszkali w Torzeńcu, zawarli na mocy kontraktu notarjalnego z dnia 10 kwietnia 1929 ogólną wspólność majątkową według zasad kodeksu cywilnego. — Kępno, dnia 9 września 1929. Sąd Grodzki.

404

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych str. 2305 zapisano, iż małżonkowie Feiga Wojciech, gospodarz i Anna z domu Guder, zamieszkali w Weronikipolu, zawarli na mocy kontraktu notarjalnego z dnia 18 września 1928 ogólną wspólność majątkową, z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Kępno, dnia 9 września 1929. Sąd Grodzki.

405

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych str. 2307 zapisano, iż małżonkowie Nawrot Stanisław, gospodarz i Zofja z domu Kołodziej, zamieszkali w Laskach, zawarli na mocy kontraktu notarjalnego z dnia 6 lipca 1928 ogólną wspólność majątkową, z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Kępno, dnia 9 września 1929. Sąd Grodzki.

406

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych str. 2306 zapisano, iż małżonkowie Małolepszy Jan, gospodarz i Stanisława z domu Wróbel, zamieszkali w Wyszanowie, zawarli na mocy kontraktu notarjalnego z dnia 18 sierpnia 1928 ogólną wspólność majątkową, z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Kępno, dnia 9 września 1929. Sąd Grodzki.

407

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych str. 2308 zapisano, iż małżonkowie Owczarek Jan, robotnik i Jadwiga z domu Lorenc, zamieszkali w Kępnie, zawarli na mocy kontraktu notarjalnego z dnia 11-go czerwca 1928 ogólną wspólność majątkową, z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Kępno, dnia 9 września 1929. Sąd Grodzki.

408

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych str. 2309 zapisano, iż małżonkowie Wawrzyniak Andrzej, gospodarz i Marjanna z domu Hołoś, zamieszkali w Domaninie, zawarli na mocy kontraktu notarjalnego z dnia 20 lipca 1928 ogólną wspólność majątkową, z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Kępno, dnia 9 września 1929. Sąd Grodzki.

409

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych str. 2310 zapisano, iż małżonkowie Hałupka Jan, urzędnik pocztowy i Franciszka z domu Maryniak, zamieszkali w Trzcinicy, zawarli na mocy kontraktu notarjalnego z dnia 18 maja 1928 ogólną wspólność majątkową, z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Kępno, dnia 9 września 1929. Sąd Grodzki.

410

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych str. 2383 zapisano, iż małżonkowie Kempa Józef, rolnik i Franciszka z domu Mieszała, zamieszkali w Słupi pod Bralinem, zawarli na mocy kontraktu notarjalnego z dnia 28 grudnia 1929 ogólną wspólność majątkową, z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Kępno, dnia 17 lutego 1930. Sąd Powiatowy.

411

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych str. 2376 zapisano, iż małżonkowie Liebner Wincenty, rolnik i Cecylja z domu Kula, zamieszkali w Słupi pod Bralinem, zawarli na mocy kontraktu notarjalnego z dnia 28 grudnia 1929 ogólną wspólność majątkową, z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Kępno, dnia 17 lutego 1930. Sąd Powiatowy.

412

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych str. 2372 zapisano, iż małżonkowie Wentzel Emil, robotnik i Józefa z domu Matysiak, zamieszkali w Mielęcinie, zawarli na mocy kontraktu notarjalnego z dnia 6 grudnia 1929 ogólną wspólność majątkową, z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Kępno, dnia 24 stycznia 1930. Sąd Powiatowy.

413

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych str. 2354 zapisano, iż małżonkowie Sołtysik Józef, gospodarz i Marja z domu Zając, zamieszkali w Słupi, zawarli na mocy kontraktu notarjalnego z dnia 21 sierpnia 1929 r. ogólną wspólność majątkową, z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Kępno, dnia 16 grudnia 1929. Sąd Powiatowy.

414

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych str. 2377 zapisano, iż małżonkowie Kania Maksymiljan, robotnik i Jadwiga z domu Juszczak, zamieszkali w Podzamczu, zawarli na mocy kontraktu notarjalnego z dnia 11 stycznia 1930 ogólną wspólność majątkową, z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Kępno, dnia 17 lutego 1930. Sąd Powiatowy.

415

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych str. 2382 zapisano, iż małżonkowie Jan Michalski II, fryzjer i Albertyna z domu Gorecka, zamieszkali w Baranowie, umówili na mocy kontraktu notarjalnego z dnia 18 stycznia 1930 zupełny rozdział majątkowy. — Kępno, dnia 17 lutego 1930. Sąd Powiatowy.

416

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych str. 2378 zapisano, iż małżonkowie Krawczyk Piotr, robotnik i Bronisława z domu Augustyniak, zamieszkali w Mirkowie, zawarli na mocy kontraktu notarjalnego z dnia 13 stycznia 1930 ogólną wspólność majątkową, z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Kępno, dnia 17 lutego 1930. Sąd Powiatowy.

417

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych str. 2355 zapisano, iż małżonkowie Osada Maciej, murarz i Marjanna z domu Kokot, zamieszkali w Siemianicach, zawarli na mocy kontraktu notarjalnego z dnia 10 sierpnia 1929 ogólną wspólność majątkową, z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Kępno, dnia 16 grudnia 1929. Sąd Grodzki.

418

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych str. 2348 zapisano, iż małżonkowie Stawski Idzi, gospodarz i Marjanna z domu Adamska, zamieszkali w Weronikipolu, zawarli na mocy kontraktu notarjalnego z dnia 15 marca 1929 ogólną wspólność majątkową, z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Kępno, dnia 16 grudnia 1929. Sąd Grodzki.

419

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych str. 2358 zapisano, iż małżonkowie Glugla Feliks, gospodarz i Klara z domu Pietzonka, zamieszkali w Krążkowach, zawarli na mocy kontraktu notarjalnego z dnia 1 padziernika 1929 ogólną wspólność majątkową, z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Kępno, dnia 16 grudnia 1929. Sąd Grodzki.

420

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych str. 2359 zapisano, iż małżonkowie Cal Szczepan, robotnik i Stanisława z domu Jurasik, zamieszkali w Mirkowie, zawarli na mocy kontraktu notarjalnego z dnia 17 sierpnia 1929 ogólną wspólność majątkową, z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Kępno, dnia 16 grudnia 1929. Sąd Grodzki.

421

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych str. 2360 zapisano, iż małżonkowie Kubis Konrad, inwalida i Franciszka z domu Krowiorz, zamieszkali w Sadogórze, zawarli na mocy kontraktu notarjalnego z dnia 18 lutego 1929 ogólną wspólność majątkową, z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Kępno, dnia 16 grudnia 1929. Sąd Grodzki.

422

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych str. 2361 zapisano, iż małżonkowie Feja Alfons, murarz i Władysława z domu Zielińska, zamieszkali w Kępnie, zawarli na mocy kontraktu notarjalnego z dnia 15-go października 1929 ogólną wspólność majątkową, z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Kępno, dnia 16 grudnia 1929. Sąd Grodzki.

423

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych str. 2362 zapisano, iż małżonkowie Olejnik Jan, rolnik i Weronika z domu Raczyńska, zamieszkali w Smardzach, zawarli na mocy kontraktu notarjalnego z dnia 6-go września 1929 ogólną wspólność majątkową, z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Kępno, dnia 16 grudnia 1929. Sąd Grodzki.

424

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych str. 2349 zapisano, iż małżonkowie Tensiorowski Ignacy, gospodarz i Seweryna z domu Mencel, zamieszkali w Ostrowcu, zawarli na mocy kontraktu notarjalnego z dnia 5 listopada 1928 ogólną wspólność majątkową, z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Kępno, dnia 16 grudnia 1929. Sąd Grodzki.

425

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych str. 2350 zapisano, iż małżonkowie Seifert Jakób, robotnik i Łucja z domu Sobczyk, zamieszkali w Laskach, zawarli na mocy kontraktu notarjalnego z dnia 19-go sierpnia 1929 ogólną wspólność majątkową, z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Kępno, dnia 16 grudnia 1929. Sąd Grodzki.

426

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych str. 2351 zapisano, iż małżonkowie Taras Karol, gospodarz i Anna, Marta z domu Hoffmann, zamieszkali w Ks. Nowejwsi, zawarli na mocy kontraktu notarjalnego z dnia 20 marca 1929 ogólną wspólność majątkową, z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Kępno, dnia 16 grudnia 1929. Sąd Grodzki.

427

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych str. 2353 zapisano, iż małżonkowie Kurzawa Jan, gospodarz i Marjanna z domu Osada, zamieszkali w Świbie, zawarli na mocy kontraktu notarjalnego z dnia 3-go września 1929 ogólną wspólność majątkową, z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Kępno, dnia 16 grudnia 1929. Sąd Grodzki.

428

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych str. 2352 zapisano, iż małżonkowie Kuboszek Leon i Cecylja z domu Wawrzyniak, zamieszkali w Laskach, zawarli na mocy kontraktu notarjalnego z dnia 22-go maja 1929 ogólną wspólność majątkową, z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Kępno, dnia 16 grudnia 1929. Sąd Grodzki.

429

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych str. 2356 zapisano, iż małżonkowie Karbowski Ignacy gospodarz i Anastazja z domu Kowalińska, zamieszkali w Lubczynie, zawarli na mocy kontraktu notarjalnego z dnia 3 listopada 1927 ogólną wspólność majątkową, z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Kępno, dnia 16 grudnia 1929. Sąd Grodzki.

430

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych str. 2357 zapisano, iż małżonkowie Rottau Józef, gospodarz i Anna z domu Jeż, zamieszkali w Łęce Mroczeńskiej, zawarli na mocy kontraktu notarjalnego z dnia 16 sierpnia 1929 ogólną wspólność majątkową, z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Kępno, dnia 16 grudnia 1929. Sąd Grodzki.

431

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych str. 2322 zapisano, iż małżonkowie Kalina Jan, komisarz policji i Anna z domu Sieczka, zamieszkali w Opatowie, zawarli na mocy kontraktu notarjalnego z dnia 1 lipca 1929 zupełny rozdział majątków. — Kępno, dnia 9 września 1929. Sąd Grodzki.

432

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych str. 2323 zapisano, iż małżonkowie Sadowski Józef, gospodarz i Marjanna z domu Baraniak, zamieszkali w Torzeńcu, zawarli na mocy kontraktu notarjalnego z dnia 16 maja 1928 ogólną wspólność majątkową, z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Kępno, dnia 9 września 1929. Sąd Grodzki.

433

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych str. 2303 zapisano, iż małżonkowie Matyschok Bernard, robotnik i Monika z domu Polan, zamieszkali w Książęcej-Nowejwsi, zawarli na mocy kontraktu notarjalnego z dnia 22 listopada 1928 ogólną wspólność majątkową, z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Kępno, dnia 9 września 1929. Sąd Grodzki.

434

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych str. 2302 zapisano, iż małżonkowie Frankowski Piotr, gospodarz i Zofja z domu Nawrot, zamieszkali w Rakowie, zawarli na mocy kontraktu notarjalnego z dnia 31 sierpnia 1928 ogólną wspólność majątkową, z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Kępno, dnia 9 września 1929. Sąd Grodzki.

435

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych str. 2301 zapisano, iż małżonkowie Krowiorz Filip, cieśla i Anna z domu Cegła, zamieszkali w Droszkach, zawarli na mocy kontraktu notarjalnego z dnia 13 października 1928 ogólną wspólność majątkową, z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Kępno, dnia 9 września 1929. Sąd Grodzki.

436

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych str. 2300 zapisano, iż małżonkowie Walkowiak Jan, kołodziej i Marjanna z domu Morta, zamieszkali w Olszowie, zawarli na mocy kontraktu notarjalnego z dnia 19 września 1928 ogólną wspólność majątkową, z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Kępno, dnia 9 września 1929. Sąd Grodzki.

437

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych str. 2299 zapisano, iż małżonkowie Giebel Franciszek, dozorca hutniczy i Marjanna z domu Śpikowska, zamieszkali w Baranowie, zawarli na mocy kontraktu notarjalnego z dnia 6 czerwca 1929 ogólną wspólność majątkową, z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Kępno, dnia 9 września 1929. Sąd Grodzki.

438

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych str. 2298 zapisano, iż małżonkowie Kłobus Józef, robotnik i Marja Magdalena z domu Kasprzak, zamieszkali w Szalonce, zawarli na mocy kontraktu notarjalnego z dnia 29 października 1928 ogólną wspólność majątkową, z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Kępno, dnia 9 września 1929. Sąd Grodzki.

439

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych str. 2297 zapisano, iż małżonkowie Kalis Piotr, gospodarz i Stanisława z domu Chwiołka, zamieszkali w Żurawińcu, zawarli na mocy kontraktu notarjalnego z dnia 3 grudnia 1928 ogólną wspólność majątkową, z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Kępno, dnia 9 września 1929. Sąd Grodzki.

440

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych str. 2304 zapisano, iż małżonkowie Chwiołka Franciszek, rolnik i Balbina z domu Nikodem, zamieszkali w Wyszanowie, zawarli na mocy kontraktu notarjalnego z dnia 5 kwietnia 1929 ogólną wspólność majątkową, z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Kępno, dnia 9 września 1929. Sąd Grodzki.

441

W tut. rejestrze małżeńskich praw majątkowych zapisano dzisiaj na stronie 152, iż małżonkowie Edward i Weronika z Dymków Rybakowie w Drawsku zamieszkali, umową z dnia 27 maja 1927, zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Wieleń n/Not., dnia 10 grudnia 1930. Sąd Powiatowy.

442

Do tutejszego rejestru małżeńskich praw majątkowych pod L. 221 zapisano dzisiaj, że rolnik Artur Beltz, oraz żona jego Frieda z domu Mühlbradt, oboje z Kowalewa, pow. Szubin, zaprowadzili aktem notarjalnym notarjausza Dra Iglatowskiego w Szubinie z dnia 6-go grudnia 1930, rej. not. 349 za rok 1930, ogólną wspólność majątkową podług kodeksu cywilnego § 1437 z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Szubin, dnia 14 stycznia 1931. Sąd Grodzki.

443

W tutejszym rejestrze małżeńskim praw majątkowych na stronnicy 1988 wpisano dzisiaj, co następuje: Małżonkowie Franciszek Paweł Muchowski, mistrz młynarski w Dziemionach, pow. Inowrocław i Joanna z d. Rambolska, na mocy kontraktu małżeńskiego z dnia 29 września 1930, rej. not. Nr. 927 na rok 1930 notarjusza Typrowicza, zawarto zupełny rozdział majątkowy z wykluczeniem prawa zarządu i użytkowania męża nad majątkiem żony. — Inowrocław, dnia 16 grudnia 1930. Sąd Powiatowy.

444

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych na stronnicy 1985 wpisano dzisiaj, co następuje: Małżonkowie Fryderyk Henryk Heise, rolnik w Starej Wsi i Hulda Paulina z domu Meyer, na mocy kontraktu małżeńskiego z dnia 26 sierpnia 1930, rej. not. Nr. 751 na rok 1930 notarjusza Siody, zawarto ogólną wspólność majątkową małżeńską, według zasad kodeksu cywilnego z wykluczeniem dalszego jej trwania z dziećmi na wypadek śmierci jednego z małżonków. — Inowrocław, dnia 15 grudnia 1930. Sąd Powiatowy.

445

W naszym rejestrze majątkowym zapisano dzisiaj pod nr. 2405, że Stanisław Wawrzyniak, właściciel oberży w Świątnikach i Katarzyna z Piaseckich, kontraktem sądowym z dnia 7 kwietnia 1930, zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Śrem, dnia 31 grudnia 1930. Sąd Powiatowy.

446

W naszym rejestrze majątkowym zapisano dzisiaj pod nr. 2403, że oberżysta Kazimierz Szmania z Kórnika i Helena z Klimeckich, kontraktem sądowym z dnia 19 września 1930, zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Śrem, dnia 31 grudnia 1930. Sąd Powiatowy.

447

W dniu 16 grudnia 1930 r. wpisano w rejestrze małżeńskich praw majątkowych, strona 1983 co następuje: Małżonkowie Józef Lewandowski, rolnik w Chróstowie i Marjanna z domu Depta, na mocy kontraktu małżeńskiego z dnia 23 maja 1930, rej. not. Nr. 327 na rok 1930 notarjusza Dr. St. Michnika, zawarto ogólną wspólność majątkową małżeńską, według zasad kodeksu cywilnego. Inowrocław, dnia 16 grudnia 1930. Sąd Powiatowy.

448

Dnia 4 grudnia 1930 r. wpisano w rejestrze małżeńskich praw majątkowych, strona 1986 co następuje: Artur Paweł Koerber w Dąbrowie Biskupiej i Wanda Luiza z d. Hammermeister, na mocy kontraktu małżeńskiego z dnia 21 października 1930 r., rej. not. Nr. 594 na rok 1930 notarjusza Dr. St. Michnika, zawarto roz-

dział majątkowy, a przedmioty w par. 1 tego kontraktu wymienione stanowią majątek zastrzeżony żony. — Inowrocław, dnia 4 grudnia 1930. Sąd Powiatowy.

449

W dniu 17 grudnia 1930 r. wpisano w rej. małż. praw majątkowych strona 1982 co następuje: Małżonkowie: Wacław Zabłocki, emer. kapitan w Inowrocławiu, ul. Solankowa 15 i Marja z domu Vietinghoff (Wikinghoff), na mocy kontraktu małżeńskiego z dnia 25 października 1930, rej. not. Nr. 605 na rok 1930, notarjusza Dr. St. Michnika, mąż darował żonie ruchomości w tym kontrakcie wymienione, które stanowią majątek zastrzeżony żony. — Inowrocław, dnia 17 grudnia 1930. Sąd Powiatowy.

450

W tut. rejestrze małż. praw majątkowych na stronnicy 1936, wpisano w dniu 30 października 1930 r. co następuje: Małżonkowie rolnik Walerjan Winconek i tegoż żona Kazimiera z domu Stanna, zam. w Miechowicach, na mocy kontraktu małżeńskiego z dnia 8 listopada 1926, rej. not. Nr. 987 na rok 1926, notarjusza Dr. Müllera-Czarnka, zawarto ogólną wspólność majątkową małżeńską, według zasad kodeksu cywilnego z wykluczeniem dalszego jej trwania z dziećmi na wypadek śmierci jednego z małżonków. — Sąd Grodzki w Inowrocławiu.

451

W dniu 16 grudnia 1930 r. wpisano w rejestr małżeńskich praw majątkowych, strona 1989, co następuje: Małżonkowie Stanisław Borowicz, listowy w Rojewie i Konstancja z d. Jańczak, na mocy kontraktu małżeńskiego z dnia 14 kwietnia 1930 r., rej. not. Nr. 234, na rok 1930, notarjusza Dr. St. Michnika, zawarto ogólną wspólność majątkową małżeńską, według zasad kodeksu cywilnego z wykluczeniem dalszego jej trwania z dziećmi na wypadek śmierci jednego z małżonków. — Inowrocław, dnia 16 grudnia 1930. Sąd Powiatowy.

452

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych wpisano dzisiaj na stronie 1909, że małżonkowie Karol Rudolf Holzmann, rolnik z Trzebina i Wanda z Laubów, notarjalnym kontraktem z dnia 5 listopada 1930 zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Koźmin, dnia 23 stycznia 1931. Sąd Grodzki.

453

W tutejszym rejestrze małżeńskch praw majątkowych wpisano dzisiaj na stronie 1910, że małżonkowie Otton Fröhlich, rolnik ze Strzyżewa i Melida z Smulczyńskich, notarjalnym kontraktem z dnia 6 września 1928 r. zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Koźmin, dnia 19 stycznia 1931. Sąd Grodzki.

454

W naszym rejestrze majątkowym zapisano dzisiaj pod nr. 2397, że robotnik Piotr Banaszak i Kazimiera z Gawalskich z Tworzymirek, kontraktem notarjalnym z dnia 18 sierpnia 1930, zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Śrem, dnia 31 grudnia 1930. Sąd Powiatowy.

455

W naszym rejestrze majątkowym zapisano dzisiaj pod nr. 2402, że kupiec Józef Skibiński z Dolska i Marja z Skrzypińskich, kontraktem notarjalnym z dnia 20-go marca 1930, zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Śrem, dnia 2 stycznia 1931. Sąd Grodzki.

456

W naszym rejestrze majątkowym zapisano dzisiaj pod nr. 2404, że rolnik Jan Teodorczyk z Włościejewic i Marjanna z Kołodziejczaków, kontraktem sądowym z dnia 4 lipca 1930, zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Śrem, dnia 2 stycznia 1931. Sąd Grodzki.

457

Do tutejszego rejestru dla małżeńskich praw majątkowych pod L. 220 zapisano dzisiaj, że małżonkowie rolnik Władysław Poczekaj I i żona jego Marjanna z domu Odrjańska, oboje w Władysławowie, pow. Szubin, zamieszkali, zaprowadzili u notarjusza Dr. Iglatowskiego w Szubinie z dnia 1 września 1930, rej. not. Nr. 258 za rok 1930, wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania z dziećmi. — Szubin, dnia 27 listopada 1930. Sąd Powiatowy.

458

W naszym rejestrze prawa majątkowego zapisano dzisiaj pod nr. 1666, że robotnik Michał Charzyński i żona jego Władysława Charzyńska, z domu Specjałówna, oboje z Rudnicza, umówili ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Wągrowiec, dnia 6 lipca 1929. Sąd Grodzki.

459

W naszym rejestrze prawa majątkowego zapisano dzisiaj pod nr. 1729, że rolnik Piotr Zamorski i żona jego Helena z Chęsiów Zamorska, oboje z Mokronos, kontraktem z dnia 30 grudnia 1930 r., zadokumentowanym sądownie w dniu 7 stycznia 1931 r., umówili zupełny rozdział majątkowy z wykluczeniem prawa męża do zarządu i użytkowania majątku żony. — Wągrowiec, dnia 13 stycznia 1931. Sąd Grodzki.

460

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych pod liczbą 2810 wpisano w dniu 20 grudnia 1930, że małżonkowie Józef Mateja, rolnik i żona jego Julianna z domu Radecka, oboje z Maksymiljanowa, pow. bydgoskiego, umową notarjalną z dnia 21 listopada 1929, ustanowili ogólną wspólność majątkową, według przepisów kodeksu cywilnego. — Bydgoszcz, dnia 17 stycznia 1931. Sąd Grodzki.

461

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych wpisano dzisiaj pod liczbą 2811, że małżonkowie Fryderyk Matz, kupiec i żona jego Anna Luiza Matz z d. Herz, oboje zamieszkali w Bydgoszczy, umową notarjalną z dnia 4 listopada 1929, ustanowili zupełny rozdział majątkowy, wykluczający męża od zarządu i użytkowania majątku żony. — Bydgoszcz, dnia 20 grudnia 1930. Sąd Grodzki.

462

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych wpisano dzisiaj pod liczbą 2801, że małżonkowie Władysław Chmielewski, major 15 p. a. p. oraz żona jego Emilja z d. Popławska, oboje zamieszkali w Bydgoszczy, umową notarjalną z dnia 11 sierpnia 1930, ustanowili zupełny rozdział majątkowy, wykluczający męża od zarządu i użytkowania majątku żony. — Bydgoszcz, dnia 20 grudnia 1930. Sąd Grodzki.

463

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych wpisano dzisiaj pod liczbą 2802, że małżonkowie Maksymiljan Kaczmarek, pom. gastr. i żona jego Doris z domu Daniel, oboje zamieszkali w Bydgoszczy, umową notarjalną z dnia 26 sierpnia 1930 ustanowili zupełny rozdział majątkowy, wykluczający męża od zarządu i użytkowania majątku żony. — Bydgoszcz, dnia 20 grudnia 1930. Sąd Grodzki.

464

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych wpisano dzisiaj pod liczba 2803, że małżonkowie Marjan Hieronim Dominik Schulz, mistrz krawiecki i żona jego Helena Anna z domu Kociniewska, oboje zamieszkali w Bydgoszczy, umową notarjalną z dnia 19 września 1930, ustanowili zupełny rozdział majątkowy wykluczający męża od zarządu i użytkowania majątku żony. Bydgoszcz, dnia 20 grudnia 1930. Sąd Grodzki.

465

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych pod liczbą 2804, wpisano w dniu 20 grudnia 1930 r., że małżonkowie Paweł Meyer, rolnik i żona jego Erna Minna Mayer z domu Jeschke w Prądach, pow. bydgoski, umową notarjalną z dnia 5 maja 1930 ustanowili ogólną wspólność majątkową według przepisów kodeksu cywilnego. — Bydgoszcz, dnia 17 stycznia 1931. Sąd Grodzki.

466

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych pod liczbą 2805 wpisano w dniu 20 grudnia 1930 r. że małżonkowie Alfred Schauer i żona jego Meta z domu Becker primo voto Hoffmann z Dąbrowej Wielkiej, pow. bydgoski, umową notarjalną z dnia 27 sierpnia 1930 ustanowili ogólną wspólność majątkową według przepisów kodeksu cywilnego. — Bydgoszcz, dnia 20 grudnia 1930. Sąd Grodzki.

467

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych wpisano dzisiaj pod liczbą 2806, że małżonkowie Józef Lis, zegarmistrz, oraz żona jego Wilhelmina z domu Niżnik, oboje zamieszkali w Bydgoszczy, umową notarjalną z dnia 7 sierpnia 1930 ustanowili zupełny rozdział majątkowy wykluczający męża od zarządu i użytkowania majątku żony. — Bydgoszcz, dnia 20 grudnia 1930. Sąd Grodzki.

468

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych wpisano dzisiaj pod liczbą 2807, że małżonkowie Jan Świtalski, mistrz rzeźnicki i żona jego Olga z domu Czyż, oboje zamieszkali w Fordonie, umową notarjalną z dnia 13 sierpnia 1930 ustanowili zupełny rozdział majątkowy, wykluczający męża od zarządu i użytkowania majątku żony. — Bydgoszcz, dnia 20 grudnia 1930. Sąd Grodzki.

469

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych wpisano dzisiaj pod liczbą 2808, że małżonkowie Leon Sobiesiński, kupiec z Bydgoszczy i żona jego Helena z domu Wiśniewska, oboje zamieszkali w Bydgoszczy, umową notarjalną z dnia 24 lipca 1930 ustanowili zupełny rozdział majątkowy, wykluczający męża od zarządu i użytkowania majątku żony. — Bydgoszcz, dnia 20 grudnia 1930. Sąd Grodzki.

470

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych wpisano dzisiaj pod liczbą 2089, że małżonkowie Tadeusz Edmund Janowicz, mistrz stolarski i żona jego Franciszka z domu Żuralska, oboje zamieszkali w Bydgoszczy, umową notarjalną z dnia 11 lipca 1930 ustanowili zupełny rozdział majątkowy wykluczający męża od zarządu i użytkowania majątku żony. — Bydgoszcz, dnia 20 grudnia 1930. Sąd Powiatowy.

471

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych wpisano dzisiaj pod liczbą 2812, że małżonkowie Izrael Feldgras, kupiec oraz żona jego Natalja z domu Waserzug, oboje zamieszkali w Bydgoszczy, umową notarjalną z dnia 11 listopada 1930 ustanowili zupełny rozdział majątkowy wykluczający męża od zarządu i użytkowania majątku żony. — Bydgoszcz, dnia 20 grudnia 1930. Sąd Grodzki.

472

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych wpisano w dniu 24 grudnia 1930, liczba rejestru 2813, że małżonkowie Roman Maciejewski, mistrz rzeźnicki i żona jego Zofja z domu Nowacka, oboje z Bydgoszczy, umową notarjalną z dnia 5 grudnia 1930 ustanowili zupełny rozdział majątkowy, wykluczający męża od zarządu i użytkowania majątku żony. — Bydgoszcz, dnia 15 stycznia 1931. Sąd Grodzki.

473

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych wpisano w dniu 27 grudnia 1930, liczba rejestru 2814, że małżonkowie Antoni Przybylski, kupiec oraz żona jego Bronisława z domu Lemońska, oboje z Bydgoszczy, umową notarjalną z dnia 18 grudnia 1930 ustanowili zupełny rozdział majątkowy wykluczający męża od zarządu i użytkowania majątku żony. — Bydgoszcz, dnia 15 stycznia 1931. Sąd Grodzki.

474

W naszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych wpisano dzisiaj na stronie 1928, że rolnik Jan Wdowczyk i żona jego Władysława z domu Wołowicz z Kajewa, kontraktem z dnia 10 października 1927 ustanowili ogólną wspólność małżeńsko - majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Pleszew, dnia 28 maja 1930. Sąd Powiatowy.

475

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych wpisano dnia 19 stycznia 1931 na stronie 4738, że Cyrkler Wilhelm, mistrz piekarski i Berta z domu Friedenberg z Poznania, umową notarjalną z dnia 9 stycznia 1931 zaprowadzili zupełny rozdział majątkowy z wykluczeniem prawa zarządu i użytkowania majątku żony przez męża. — Poznań, dnia 21 stycznia 1931 r. Sąd Grodzki.

476

W naszym rejestrze majątkowym wpisano dziś pod nr. 2565, że Grygiel Antoni, kołodziej i żona jego Cecylja z domu Piętkówna, oboje zamieszkali w Cielczy, umową z dnia 11 września 1930 postanowili ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Jarocin, dnia 2 stycznia 1931. Sąd Powiatowy.

477

W naszym rejestrze majątkowym wpisano dziś pod nr. 2170, że Obecny Stanisław, rolnik i żona jego Rozalja z Nowickich Obecna, oboje zamieszkali w Sławczewie, umową z dnia 15 września 1930 postanowili odrębność majątkową. — Jarocin, dnia 2 stycznia 1931. Sąd Powiatowy.

478

W naszym rejestrze majątkowym wpisano dziś pod nr. 2554, że Florjan Strzałkowski, kowal i jego żona Stanisława z Chojeckich Strzałkowska, oboje zamieszkali w Doruchowie, umową z dnia 18 grudnia 1929 i z 2-go grudnia 1930 r. postanowili ogólną wspólność majątkową. — Jarocin, dnia 29 grudnia 1930. Sąd Powiatowy.

479

W naszym rejestrze majątkowym wpisano dziś pod nr. 2555, że Olejniczak Antoni, robotnik i żona jego Pelagja z domu Wielańczykówna, oboje zamieszkali w Twardowie, umową z dnia 26 sierpnia 1930 postanowili ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Jarocin, dnia 29 grudnia 1930. Sąd Powiatowy.

480

W naszym rejestrze majątkowym wpisano dziś pod nr. 2556, że Walendowski Mieczysław, emeryt, asesor Starostwa i żona jego Antonina z Gruchockich Walendowska, 1 śl. Chrościńska, oboje zamieszkali w Jarocinie, umową z dnia 15 października 1930 postanowili ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Jarocin, dnia 2 stycznia 1931. Sąd Powiatowy.

481

W naszym rejestrze majątkowym wpisano dziś pod nr. 2557, że Witczak Michał, urzędnik przy Generalnym Kosulacie Rzeczypospolitej Polskiej w Berlinie i żona jego Marta z Ostachów Witczakowa, oboje zamieszkali w Berlinie, umową z dnia 6 października 1930 postanowili ogólną wspólność majątkową. — Jarocin, dnia 2 stycznia 1931. Sąd Powiatowy.

482

W naszym rejestrze majątkowym wpisano dziś pod nr. 2558, że Jackowski Józef, robotnik i żona jego Władysława z Krawczyków Jackowska, oboje zamieszkali w Małej Lubini, umową z dnia 19 sierpnia 1930 postanowili ogólną wspólność majątkową. — Jarocin, dnia 2 stycznia 1931. Sąd Powiatowy.

Prenumerata kwartalna 4,50 zł. Ogłoszenia: wiersz dwułamowy 1,— zł. Cena pojedyncz. egzemplarza 75 gr.
Adres redakcji i administracji: Poznań, ul. Gołębia 1. Telefon: 4211. Konto czekowe P. K. O. Nr. 212055.

Tłoczono w Drukarni Państwowej w Poznaniu, ulica Składowa 3.